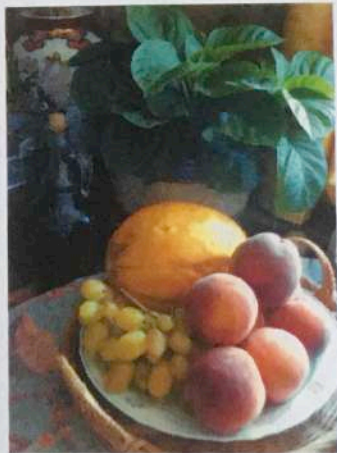

Eclectic Decor Consult

БЕЗПЛАТНА консултация за процеса, през който преминаваме, извършвайки **промяна** в декорацията, с наличната си мебелировка.

ХАРЕСВА ЛИ ВИ ТОЗИ СТИЛ?

Ако искате, декорацията на вашият дом, офис, семеен хотел, квартира или магазин, да бъде издържана в подобен Интериорен стил, **с вашата налична мебелировка и с половината от бюджета, определен от вас,** **Eclectic Decor Consult** може да ви е от полза, да го направите самостоятелно.

Услугата представлява **навигационен** метод, чиито процес преминава в **III** основни етапа. Всеки е свободен да избере, дали да ползва само **първият, първият и вторият** или, **общо и трите** етапа.

Атмосферата е душата на едно пространство.
Тя е невидима, но същевременно е единственото нещо,
което усещаме, когато пристъпим прага.

★ ★ ★

Подобно на днк-то при човека, декорацията носи и съдържа в себе си,
уникалният генетичен белег на дадено помещение
и съответно на обитаващите го.

Концепцията като цяло

..... **Защо Eclectic?** *клик...*

към статията

Защо Décor? *клик...*

към статията

Защо Consult? *клик...*

към статията

Концепцията- Eclectic Décor Consult- представлява своеобразен автопортрет.

Това е моята житейска философия, която включва взаимоотношенията ми с живата природа, плюс взаимовръзките ми с неживата природа, включително и възприятията ми към природните явления, както и трите взети заедно.

Единствената причина, поради която дръзвам да разкрия и по- скоро да споделя цялостната си същност е, че от дистанцията на времето, с изненада установих, че всъщност целият ми житейски път преминава през ***Еклектиката /..клик към тълковния речник/** и ***Емпатията /..клик към тълковния речник/**. И оказа се, 1/2 век ми бе необходим, да го опиша в кратката формула: $E = (M + K2) \times 360^\circ$.

Според мен, ако (съберем "М"- **Мисълта /..клик... тълковен речник/** и "К2"- **Контекстът /клик... тълковен речник/**, в който тя е насочена, отчитайки факта, че той е дву-странен, тоест: обективен - отвътре навън, и субективен- отвън навътре) и ги "Х"- завъртим в кръг на 360 градуса, символизиращи непрестанното движение на **Природата /..клик... тълковен речник/** в **Кръговрат /клик... тълковен речник/**, ще получим ***съ-вър-шен-ство-то** на човешкия **Живот /клик към тълковния речник/**, тоест- Еклектиката (като символ на взаимовръзките ни с Материята) и Емпатията (като символ на взаимоотношенията ни с хората).

***Съвършено число** в Математиката (на старогръцки: ἀριθμός τέλειος) **се нарича** Естествено число, което

е
точна сума от своите По- малки Делители (т.е. различни от самото число).

***Еклектик** е подход в мисленето, създаден от философите още в Древността,
но също и Основен стил в Изкуствата, възникнал, вследствие на
Индустриалната революция, в средата на 19-ти век.

***Емпатия** се нарича, способността на Хората и Животните и Растенията, да улавят,
предусещат и съпреживяват-
емоциите, чувствата и мислите на другите.

Струва ми се твърде егоистично, да запазя само за себе си резултатите от тази природна ***Дарба /..клик... тълковен речник/**, отредена ми от **ПРИРОДАТА /..клик... тълковен речник/**. Още повече, че в Контекста на **интериорната Декорация**, откривам възможност за безброй приложения на тази формула.

Вдъхновява ме именно творческият процес, като такъв. Експериментът. Движението. Как чрез реставрация, в това число: пре-боядисване, пре-лакиране, пре-тапициране, пре-подреджане, а често пъти и чрез пре-дефиниране /смяна на предназначението/, едни и същи вещи оживяват отново и отново, за да създадат трайна радост и удовлетворение на Хората.

Харесва ми, че при Еклектик-стил **няма** правила и норми.

Но за това пък, **има** ясно изразени цели: **Индивидуалност, Красота и Хармония.**
/..Клик.. към тълковния речник за всяка от думите /

Eclectic Décor Consult е личен **навигационен механизъм**, който онагледява стъпка по стъпка, **процеса /..клик към тълковен речник/** как посредством еклектичният подход на мислене, може да се постигне безотказен успех, по отношение на съчетанието между функционалност, уют и красота, без това да коства обезателно много пари и време.

Предполагам, че личните ми умения, както и придобитите с времето знания и опит, биха били най-силният аргумент, доказващ, че когато човек самостоятелно опита да вникне в логиката на Емпатията и я съотнесе към Еклектиката, той е в състояние непрекъснато да експериментира, наслаждавайки се на творенията на заобикалящата го интериорна и екстериорна среда.

А, удовлетворението и по-скоро тръпката, човек да създава нещо красиво, без дори да подозира, че може да го постигне съвсем сам, определено си заслужават. Именно възнението и вдъхновението, което изпитвам по време на творческия процес, ме окуражават да се само-определя, като любител-естет. Тоест, човек, който обича да прави това, което обича. В този ред на мисли, Интериорната Декорация, е нещо, което не спира да ме възбужда и да ме вдъхновява, през целия ми живот.

И за да не прозвучи прекалено поетично, бих искала да ви покана в **дома, в който живея и работя /...отваря 50-те снимки-галерия/,** тъй като считам, че това е най-подходящият начин да презентирам визуално концепцията на **Eclectic Décor Consult.....**

Както предполагам сами ще се уверите, в основата на моята житейска философия са съществуващите /преди и след моята поява/ взаимовръзки и взаимоотношения.

Така например, дву-полусното раз-деляне на нещата, като: важни и маловажни, големи и малки, значителни и незначителни, красиви и грозни, скъпи и евтини, ценни и безценни, светли и тъмни, черни и бели/, за мен практически не означава абсолютно-нищо.

По простата причина, че, според мен, единственото нещо, което е от значение е Контекстът/ите/, в които ги поставяме.

Да вземем, например, масичката в хола.

Спрямо секцията и дивана тя е малка, но спрямо вазата и лампиона, тя е голяма. Така, на практика излиза, че "масичката" в хола не е нито малка, нито голяма. Тоест, тя си е просто една-обикновена-маса. Но, заобиколена от останалите мебели в хола, в зависимост от цветовете, както и от материите, от светлосенките при дневната и нощната светлина, и в зависимост от предназначението, което в отделните часове на денонощието ѝ отреждаме (за кафе, за обяд, за следобедно пиене, за вечеря, за гости, или за поставка на лампиона, книгата и вазата с цветя), тя е толкова тайнствена и многолика, така, както и ние самите, през очите на хората и животните около нас. По същата логика, без значение е и дали е нова или стара, дали е наследена или подарена, дали е запазена или овехтяла. Все едно-важното е как кореспондира с цялостния облик на хола. Тоест, как си взаимодейства с останалите мебели и как въздейства на обитателя/ите/ и посетителите в него. /...клик...към Защо Decor?/

Това е и причината, да не посоча нито името си, нито конкретни дати и данни за самата себе си. Намирам, че подобна информация е напълно ненужна и излишна, и дори нещо повече-би била в пълно противоречие с концепцията на сайта. Но, тъй като "Етикетът" все пак го изисква, може да **кликнете тук /отваря...."Автобиография на една /не/позната".**

Според някои, Еклектик е най-сложният измежду всички стилове в интериорната декорация и изобщо по отношение на изкуствата, но за нас-последователите на *Еклектик Декор Консулт*, напротив, този стил е съвсем обикновен и достъпен, по простата причина, че ние разполагаме с наличното, тоест с всичко необходимо, от което се нуждаем, за да го реализираме, за да го превърнем в наш си, собствен, автентичен стил, който специалистите наричат Еклектик.

Искрено се надявам, чрез **навигацията /...клик...към тълковен речник/,** да успее да бъде полезна някому, окуражавайки го сам да подобри интериорната декорация в дома си, офиса, семейният хотел, квартира или магазин, така, че те да изглеждат по-Привлекателни, по-Красиви, по-Функционални, но Без да се влагат почти никакви пари и време, така, както обичам да правя и аз, самата.

Към рекламодателите:

Може би е важно да уточня, че сайтът Eclectic Décor Consult, се поддържа единствено чрез инициативността на рекламодателите, желаещи да рекламират тук своите стоки и услуги, посредством годишен абонамент, на стойност 120,- лв. или 60,- € /без ддс/- общо за 12-те месеца в годината. Заявките за постъпващите реклами, се приемат на посочения **за контакт е-мейл адрес.**

Към читателите и последователите:

Моля, споделете вашия опит, задавайте въпроси и препоръчайте теми, върху които желаете заедно да дискутираме, на посочения **за контакт е-мейл адрес.** Всички получени мейли ще бъдат групирани в отделни теми, които ще послужат, като вдъхновение, за следващите статии в Eclectic Décor Consult.

Преди да пристъпя към подробно "разпаковане" на процеса, който практикувам и методите, които прилагам, бих искала да очертая **разликата между** Интериорен Дизайн и Интериорна Декорация.

Интериорният ДИЗАЙН включва цялостното обзавеждане, с допустими изменения в архитектурния проект, изискващи значителна финансова инвестиция.

Докато **Интериорната ДЕКОРАЦИЯ** /в това число: стенна, настолна, подова, растителна и осветителна/, е фокусирана само или предимно върху реставрация, реновиране, смяна на функцията, поддръжка или преподреждане на съществуващото-налично обзавеждане, с минимални финансови вложения.

Отделен прозорец... [ГАЛЕРИЯ снимки - клик...](#)

Отделен прозорец... [КОНЦЕПЦИЯТА КАТО ЦЯЛО- клик...](#)

Отделен прозорец... [Я..Статии... & Те.. -клик ...](#)

... Интериорна Декорация...Статии...&Теми по избор..
тук, освен статиите ще бъдат публикувани и всички постъпващи рекламни банери
съдържание:

- Домът, в който се родих / построен през 1925г. в стил "късен Сецесион" / [...клик... към статията](#)

и още **СТАТИИ по темата:** "Процеса през който преминаваме, извършвайки промяна в декорацията с наличното си обзавеждане, с половината от предварително обявения бюджет, определен от нас самите!"

- Растителната декорация, в Контекста на наличното- **ИН**териорно- обзавеждане.
/ Клик.....отваря само статията с това заглавие
- Растителната декорация, в Контекста на наличното- **ЕКС**териорно-обзавеждане /обхваща балконска тераска, первази на прозорци, стълбището пред-Входа.
/ Клик.....отваря само статията с това заглавие

- Аранжиране на маса, в Контекста на наличното- **ИН**териорно- обзавеждане -(предложения в минимум 2 аспекта: Ежедневен и за Специални-поводи).

/ Клик.....отваря само статията с това заглавие

- Аранжиране на маса, в Контекста на наличното- **ЕКС**териорно- обзавеждане -/обхваща балконска тераска, дворът/ (Предложения в минимум-два аспекта: Ежедневен и за Специални-поводи).

/ Клик.....отваря само статията с това заглавие

- За **СИМВОЛИКАТА И ХЕРАЛДИКАТА И ОТРАЖЕНИЕТО ИМ ВЪРХУ ГРАМАТИКАТА**, в контекста на **ИН**териорната декорация / Клик.....отваря само статията с това заглавие

- **Подвижна** - тематична, **ИН**териорна декорация /за **Традиционни-Празници** и **лични-семеини-събития**/, посредством, ненатрапващи се, стилни-приятни-акценти, тук-там, в Контекста на цялото помещение.

- Сезонна-**ИН**териорна декорация, в контекста на наличното- **ИН**териорно- обзавеждане

- Сезонна-**ИН**териорна декорация, в Контекста на наличното- **ЕКС**териорно-обзавеждане

- **...СЕ... ЗО... Н... НА...** - Декорация в контекста на **НАЛИЧНОТО**-обзавеждане, с което разполагаме, като Цяло/ Тоест -нещо, като основно почистване, но **СЪПРОВОДЕНО** и С Раз-местване на части от обзавеждането- **ОТВЪН-вЪТРЕ** и **ОТВЪТРЕ-наВЪН**.

- в **О**дата в **ИН**териорната Декорация: стенна, настолна, подова, растителна, осветителна

Вариации на ТЕМА вода:

За любителите на водата, но и за професионалистите, работещи с водата:

- **ВОДАТА КАТО ЦЯЛО:** морета, океани, реки, язовири, водата в почвата, канали, езера, дъжд, лед, пара, мъгла, роса, слана, подпочвени води, вода в аквариума, фонтани, водопади,.....
- **ЧОВЕКА И ВОДАТА:**
 - водни спортове: рафтинг, водна топка, синхронно плуване, ...
 - легендарни спортисти
 - аз-спортистът или друг член от семейството в спорта.....
 - децата в спорта.....
- **ЖИВОТЪТ ВЪВ ВОДАТА**.....
 - ритъмът на кръговрата.....
- **ЖИВОТЪТ НА ПОВЪРХНОСТТА НА ВОДАТА**.....
- **ЖИВОТЪТ ПОД ВОДАТА**.....
 - растителността във водата.....
 - обитателите на подводната природа.....

СЛЪНЦЕТО КАТО СИМВОЛ В ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ.....

- ОГЪНЯТ В ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ.....
- ВЪЗДУХЪТ В ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ.....
- ЗЕМНАТА КОРА В ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ.....

В

- РАСТЕНИЯТА ИЗКУСТВАТА.....
- СВЕТЛИНАТА, КАТО ЧАСТ ОТ ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ-
 - естествена: слънчева..... и лунна.....
 - изкуствена: осветителни тела:

- настолна.....
- стенна.....
- подова.....
- висяща.....

• ХРАНАТА И ХОРАТА, КАТО ЧАСТ ОТ ИНТЕРИОРНАТА ДЕКОРАЦИЯ.....

- ЖИВОТНИТЕ И ХОРАТА, КАТО ЧАСТ ОТ ИНТЕРИОРНАТА-ДЕКОРАЦИЯ.....

• ЗА одухотворяването на неодушевените "предмети"- Това пък, кому е нужно?.....

- Гората в ИНтериорната декорация.....

Детето

в интериорната-декорация.....

*Важно уточнение:

Горепосочените постоянни-статии, представляват неразделна част от концепцията като цяло. Те ще бъдат отваряни чрез клик... кликваме върху заглавието и четем само тази статия, която съответства на заглавието.

Последващите вре-мен-ни /подвижни/ статии и рекламни банери, ще бъдат публикувани една след друга в реда по който постъпват. Те ще присъстват на сайта за период от 1 година.

Първите две от тях са:

- "MyStory -в превод: МайСтори"
- "За Милен, но кой по- точно?"

И така,
Процесът преминава през III основни етапа. *Всеки е свободен да избере, дали да ползва само 1-вият, 1-вият и 2-рият или, общо и 3-те етапа.*

Отделен прозорец ...

съдържание: Навигация ... към I –ви етап: Психоаналитикът-Скъперник [клик...](#)

Отделен прозорец ...

съдържание: Навигация... към II –ри етап: Творецът- Прахосник [клик ...](#)

Отделен прозорец...

съдържание: Навигация... към III –ти етап: Мислителят -Чудотворец [клик...](#)

Отделен прозорец... ЗА НАС [клик...](#) - съдържание:

Живея в София. Отраснала съм в Семейство на Строителни Инженери. Въпреки че моята основна специалност е Архитектура и Строителство, от 25 г., заедно със Съпругът ми, **Емил Гатев**, развиваме успешен, семеен-бизнес като Дистрибутори на Музикални- Инструменти. Наши Клиенти са Слави Трифонов и "Ку-Ку бенд", група "Акага", Водеци музиканти- инструменталисти, както и Държавните Оперни, Симфонични и Духови Оркестри. Интериорната Декорация обаче, е нещо, което не-спира да ме Вълнува и да ме Вдъхновява, през Целия ми живот. Именно тази моя страст, е в основата на срещата ми с ВАС.

Признавам, че причината да създам "**Eclectic Décor Consult**" е твърде лична. Просто искам да продължа да правя това, което ми доставя най- голямо удоволствие, но същевременно, да бъда полезна и на други хора, чрез моите умения и качества. А те са вродени: практичност, усет към красотата, подреденост. (все пак съм зодия Дева).

Умението не е знание. То е потребност. Затова, бих била благодарна на тези от ВАС, които ще ми дадат шанс, да изпитам удовлетворението да упражня своите умения, като по този начин им помогна, сами да подобрят интериорната декорация в Домът-си, Офиса, Семейният-хотел, Квартира или Магазин, така, че те да **ИЗГЛЕЖАТ** по- привлекателни, по- красиви, по- функционални, но **БЕЗ да се влагат почти никакви пари и време**, така, както обичам да правя и аз самата.

Милена Юлиева Кайрякова-Гатева
любител-естет

Въведение към I-ви етап

Лично аз, обичам непрекъснато да правя промяна на декорацията, и в дома, в който живея, и в офиса, където работя, и на вилата, и в родния си дом, та дори и в хотелските стаи, където отсядам за броени дни. Макар и понякога съвсем символична, дори почти незабележима за околните, промяната в декорацията ме кара да усещам присъствието си, да улавям движението в най- малките нюанси красота, които иначе ми убягват. Не бих се чувствала приятно, ако погледът ми започне да се приплъзва покрай заобикалящия ме интериор, привиквайки с инерцията на ежедневната баналност. Като казвам, че непрекъснато правя промени, имам предвид, че бих могла да върша това всеки ден, но разбира се, не го правя. Случва се спонтанно- понякога веднъж месечно, друг път след седмица, а може и през сезон. Сменям местата на някои от предметите, правя частично размятане на някои от мебелите, често без да влагам никакви пари. Използвам всяка причина или моментен порив, без значение. Затова не са рядкост случаите, да върна всичко обратно, така, както преди- просто не ми е било ден. Но, и това си има своя чар. Разтоварващо е, още повече, че на следващия ден, вече знам точно къде и какво да пипна и отново да почувствам удовлетворението от промяната. Не крия и фактът, че с времето близките ми привикнаха с тази моя "страст" и честно казано, мисля, че именно тяхната подкрепа е в основата на моето безспирно вдъхновение.

Консултантската услуга като цяло е, не да покаже как, а да обясни по какъв начин. Не да каже какво, а да поясни защо. И ролята на консултанта е, не да съветва "трябва- не трябва", нито да дава оценка "става-не става", а да успее да разясни стъпка, по стъпка самият процес, като Цел, така, че всеки сам- за-себе си да открие своята-собствена-логика, която ще го отведе при желаните от него резултати. Поне, аз така мисля.

I-ви етап

Психоаналитикът- Скъперник

Обикновено, преди да започна да променям интериорната декорация, най- напред предпочитам да си отговоря на няколко въпроса, с цел по- бързо да достигна до **правилното за мен решение**. Независимо дали запланираната промяна изисква финансови вложения **или** е с нулев бюджет, винаги прилагам един и същ метод на мислене и процес на действия. **Наричам го методът на Психоаналитикът- Скъперник**, тъй като от една страна, подобно на **Психоаналитик**, който се опитва да достигне до подсъзнанието, анализирайки пространството, чрез самата себе си, аз всеки път се старая да преоткрия съществуващите взаимовръзки във въпросното пространство, според съответният контекст, който влагам. А от друга, се въздържам поне в този I-ви етап, да се лишавам от каквито и да е налични вещи, както и да пристъпвам към покупка на нови, така, както според мен би постъпил всеки **Скъперник**.

И така, най- напред проследявам следните взаимовръзки:

1. Веднъж между самите предмети, в контекста на тяхната **съразмерност**.
2. Втори път между предметите, в контекста на тяхната **структура** /материалът от който са изработени/.
3. Трети път между предметите, в контекста на **цветовете**.
4. Четвърти път между предметите, в контекста на тяхната **функция**, тоест, ползите ни от тях.
5. Пети път между **предметите и хората** /включително животните и растенията/, които постоянно обитават помещението, но и тези, които ще го посещават освен нас / гости, клиенти/.
6. И шести път взаимодействието между петте фактора, **взети заедно**.

Клик-... снимки -галерия

Независимо дали последната реформа е била преди година или само преди седмица.
Всеки път, без изключение, се изправлям и пред следните въпроси:

Вълшебните въпроси:

1. **Манифестирана причина:** Защо се налага да направя промяна?
2. **Кодирана причина:** Каква, всъщност, е истинската причина да желая такава промяна?
3. **Очертаване на задание:** Има ли неща в настоящата декорация, които ми създават дискомфорт и **Защо?**

Има ли такива, които ми допадат и настоявам да не се променят и **Защо?**

4. **Последствия:** Как ще изглежда помещението, ако мислено премахна декорацията, която не ме удовлетворява към настоящия момент? Бих ли я заменила с друга или е по-добре да я отстраня окончателно от помещението? Ако идейният ми проект включва покупка на нови вещи / например: мебели, дамски, осветителни тела, подова, настолна и стенна декорация/, те ще се адаптират ли безпроблемно към оставащата, налична декорация? Как си представям помещението в завършен вид? Новата декорация в него ще кореспондира ли хармонично с останалите помещения, като коридори и други на етаж. Доколко промените, които предвиждам, ще се отразят на вече изградените навици на всеки от нас, живущите- / имам предвид себе си, съпруга ми и котката/? А, на посетителите? Ще мога ли да се справя самостоятелно или ще трябва да наема майстори? Колко ще ми струва реставрацията? А, колко съм готова да вложа?

5. **Противоречията, като белег на Уникалност / Практичност - Красота; Ефективност - Лукс/:** Има ли начин да направя помещението си по-красиво, по-уютно и по-привлекателно, без да вложа нито лев? А, ако имам неограничен финансов бюджет, какво бих променила? Има ли начин да повиша класата/статуса/ на помещението, придавайки му финес и артистичност, с елементи на лукс, без това да ми коства цяло състояние?

В този смисъл, намирам, че с приключване на предварителния анализ в Първия етап, съм свършила почти 60% от работата си, тъй като вярвам, че ако човек успее да формулира правилно въпросите, отговорите идват от само себе си. Защото, ако не съм сигурна какво в действителност искам, няма да мога да обясня, нито на себе си, нито на който и да е друг, защо го искам. А това би означавало, че е невъзможно да постигна, какъвто и да е задоволителен резултат от промяната, която планирам. В такъв случай, неудовлетворението ми ще бъде напълно логично, тъй като ще съм похабила ценно време и енергия, за да размествам изцяло на принципа "опит-грешка", вероятно ще съм похарчила и пари, а рискът да се влоши първоначалната визия на помещението, ще е съвсем реален.

Навигация

Отделено време - 1 час - **60%** от цялостния процес

Включва 4 стъпки:

*С оглед на факта, че сме Психоналитичи-Скъперници, би следвало да започнем автоматично да се държим като такива. Което означава, че един **Психоналитик** не би искал да упражнява професията си без пари. Но също и един типичен **Скъперник**, не би искал да си губи времето, та дори било то и с празни приказки. С което искам да кажа, че **1 час** според мен е напълно достатъчен, да не разори скъперника, а също и да задоволи любопитството на психоналитика.

1. Оглед на помещението / под 360 градуса/ - според формулата $E=(M+K2) \times 360^\circ$ /..клик... към концепцията../
а/ Запознаване с мотивите за предстоящата промяна
б/ Запознаване в детайли с визията за нейното реализиране, с очакванията ни за крайния резултат, както и с предвидения за целта бюджет
2. Обсъждане на възможните препятствия в процеса на реализация на заданието
3. Ясно очертаване на приоритетите според заданието, от гледна точка на: естетика, функция, визуални ефекти, финанси
4. Изготвяне на план за реализация с цел постигане на оптимална съвместимост между настоящата и бъдещата визия на декорацията, в контекста на конкретното помещение и в контекста на цялостния заобикалящ го интериор и екстериор.

Пример:

"Припомняйки си Заданието: "Промяна на декорацията с наличната мебелировка, с наполовината от предварително обявения бюджет, определен от нас самите!", бих искала да уточня, че под "налична мебелировка и обзавеждане", обичайно имам предвид абсолютно всякакви предмети, които мога да използвам БЕЗПЛАТНО. Тоест, те може и да не са непременно лично мои, а също и на сестра ми, на съпруга ми и на нашите Родители, баби, дядовци и т.н, които те не ползват и доброволно биха ми предоставили, така, както и аз на тях. В това число влизат мебели, платове, килими, облекла, съдове, сувенири и какво ли още не. Така, че наличното обзавеждане, не е обезателно да бъде налично в помещението, където ще правя промяна, а може да се намира и на друго място – например, на тавана, в мазето, във вилата, а също и на двора, в полето, в гората, в морето, около реката и т.н.

Мисля, че когато човек доброволно, макар и за миг,
се лиши от нещо, към което е привикнал,
едва тогава, наистина започва да упражнява умствената си
дейност по най- правилния начин, спрямо същото това-нещо.

/Независимо дали става въпрос за хора, предмети, пари, природа и други подобни реални или виртуални неща/.

Поне при мен е така. Но, да не се разсейваме с философстване, а да се фокусираме върху заданието. Приемаме хипотетично, че предвидената промяна в декорацията ще бъде извършена в една, единствена стая. Но, тази стая е част от целия дом, нали? Така, че логиката подсказва, че предвидените промени в нея, вероятно биха довели и до някои допълнителни, макар и козметични размествания в други части на дома.

Затога, за предпочитане е, най- напред мислено, да започнем да изваждаме една по една ненужните вещи от стаята. Макар и на ужким, първата вещь вече е извън тази стая. Да речем, че тя е вече временно в коридора, където естествено, не би могла да остане за дълго, освен, ако случайно не ни е привлякла вниманието, именно на това място, където неволно сме я поставили. Ако не, тогава би следвало да помислим, къде ще я сложим, защото, така или иначе, мястото ѝ не е там. Ще я преместим в другата стая? Или на тавана? Или на двора? Или ще я отнесем на вилата? Или ще я поставим в скрина, шкафа или чекмеджето, където ще ни е под ръка, в случай, че отново ни потребава? Дали пък да я използваме за нещо друго, освен за това, което сме я използвали ние досега? Може, например, да я почистим, да я реставрираме, да сменим цветовете ѝ, или да я разглобим и да я превърнем в някакво друго ***нещо?!** Или да си направим скулптури от арт-останки? В краен случай, може да я предложим на роднина или на приятел? Или да я продадем- на антиквар, например?

Естествено, примерът е напълно хипотетичен, така, както и самото изваждане, тоест, отсъствието на въпросната вещь от стаята или от дома. Фактически останаха само вариантите, които допуснахме, докато се чудим, какво да правим с нея.

**Няколко блиц-вариации на тема "Нещо от Нищо"/ ..клик ... Я... Статии & Те.. /като: Възглавничка от плетения пуловер, който от години не нося; Покривка за масата в двора от шалтето, с което до скоро завивах дивана; Кашпа за саксия от супник; Пердетата от ленените, ръчно изработени от пра-баба ми чаршафи и т.н/*

Същата логика ни отвежда и при покупката на нова вещь, която, предварително, сигурно вече сме набелязали. Видяли сме я в списание или сме я харесали в магазина, но не знаем все още, точно къде да я поставим у дома, или пък знаем къде, но се двоумим дали ще пасне. Не сме я закупили, но наужким, все едно сме, и си представяме, как стаята ще изглежда с нея. По- красива и привлекателна? Или по- подредена и функционална? Или пък ще ни създаде усещане за уют и спокойствие? Въпреки че все още не е закупена, тоест тази вещь на практика още не е нито в стаята, нито пък в дома ни, тя кара ли ни да се почувстваме по- добре? Или обратното- самото чудене вече сякаш ни натоварва и разколебава?

При условие, че желанието ни да я закупим остава, е добре да обмислим следното: Имаме ли действителна нужда от нея?- тоест, имаме ли дефицит откъм естетика, функция и уют в помещението, където предвиждаме да я поставим?- Все пак ще я купуваме, тоест ще плащаме някаква сума пари. Знаем ли точно, колко струва тя в магазина? Имаме ли тези пари в брой? На заем ли ще вземем, за да си я купим? От кого ще вземем пари назаем? Ще трябва ли да връщаме тези пари? Дали пък да не си я подарим? Така или иначе, в годината има много празници и лични поводи, за да си я купим. Спешно ли ни трябва тази вещь или можем да отложим покупката? На себе си ли ще я подарим или на човек от дома? Защо пък да не подсказем на някой, който и без това, така или иначе, ще се чуди какво да ни подари?

Естествено, примерът е напълно хипотетичен, така, както и самото прибавяне, тоест присъствие на въпросната нова вещь в стаята или в дома. Фактически, останаха само вариантите, които допуснахме, докато се чудим къде да я поставим, и как, по какъв начин да я придобием?

Резюме:

Разбира се, методът, който следвахме, би бил абсолютно безполезен, ако не подчертаем още веднъж, че бе с една, единствена цел: **Промяна на декорацията с наличната мебелировка, с наполовината от предварително обявения бюджет, определен от нас, самите!**

Обмислихме вариантите наужим, преди в действителност да сме похарчили пари и енергия. Кое от своя страна не изключва възможността, междувременно да размислим и в крайна сметка да се откажем изобщо да правим каквито и да е покупки и промени, или поне не на този етап. Но пък и това си има добрата страна. Не сме похарчили нито стотинка, може да се каже, че дори сме спестили пари. Пък и вече знаем отлично, какво не искаме и защо, както и какво искаме и защо.

Факт е, че загубихме малко време. Но пък, и това си има добрата страна, така или иначе, малко почивка не е излишна, пък и решихме, с какво ще се сдобием при следващия празник. А поводите са много: Рожден ден, Имен ден, Коледа, Великден, Нова година, Първа пролет, Свети Валентин, 8-ми март, годишнини, отличия и т.н... Така, както и броят на роднините и приятелите, готови да споделят празниците с нас.

И това е нещо, макар и хипотетично. Така както всеки един процес, докато не даде плодовете си в реалността.....

Следва

НАВИГАЦИЯ към II-ри етап:

“ТВОРЕЦЪТ-ПРАХОСНИК” **клик.....**

Въведение към II-ри етап

Влизам в любимата-си-стая. А сега, за миг си представям всички онези неща, които хората снизходително наричат "детайли", "джумдурии", "дреболии" и т.н. и започвам да ги премахвам, едно по едно... Стаята остана без книгите, без саксийките с цветя, без часовника, без картините, без сувенирите, без огледалото, без купата с плодове, без списанията, без свещниците, без завесите, без лампионите, без въглавничките,... Тя напълно се промени. Остана някак бездушна и се обезличи, дотолкова, все едно никога не е била моята-любима-стая. Атмосферата, стилът, уютът и хармонията, която внушаваше тази декорация, се изпариха, а мебелите осиротяха и вече даже ми се струват, някак чужди. Обвзе ме усещането, че се намирам в нечий магазин за мебели, а не у дома.

Ето защо, когато се захващам да реформирам дадено помещение, не гледам, нито "големите", нито "малките" неща, нито "важните", нито "маловажните", нито "значителните" - нито "незначителните" а само и единствено, взаимовръзката помежду им, както и моята с тях.

Освен това, предпочитам да не се ограничавам по отношение на **м** **О**дните тенденции, изповядвайки максимата, че: "Няма нищо по преходно, от модерното".

Допускам, че творческият-процес за всеки човек е строго-индивидуален.

И ако това е вярно, тогава не би следвало да има утвърдени правила и норми, тъй като те, сами по себеси означават само едно – Забрана! А има ли забрана, ограничения и рамки, това води до съобразяване, тоест до подчинение, което е спирачка за вдъхновението, а то е безценен дар от Природата. Без съмнение, това в пълна степен важи не само за изкуството и науката, но и за живота-като-цяло. Наблюдавайки-внимателно-Природата обаче, няма как да не забележим, че съществуват взаимовръзки, чието повторение би могло да се изведе, като правило. Но, не защото е правилно-ИЛИ-неправилно, а просто, защото, по естествен начин, нещата се повтарят-многократно. Що се отнася до хората, всяка норма, очертаваща правила, предполага-компромиси. А, те на свой ред, водят до разочарования. Но, от опит знаем, че всеки процес съдържа същата природна-логика и веднага след-Разочарованието-идва-успехът, следван от удовлетворението, а не след дълго и признанието.

II-ри етап

Творецът- Прахосник

Тъй като сега сме във II-ри етап, се предполага, че вече сме преминали през първия. Откъдето следва, че сме твърдо решени да продължим. Тоест- съгласни сме да посветим още, от скъпо-ценното си време,

за да усетим **т**ръпката от самия **П...р...о...ц...е...с...**, превръщайки помещението в още по- приветливо и привлекателно място, където не само ние, но и хората около нас, да се почувстваме по- добре.

Кръстих този етап Творецът- Прахосник, защото за мен Творецът е символ на вдъхновението, а вдъхновението само по себе си е разточително. И мисля, че няма по- добро място от Изкуството, където да изявим спонтанността си и да развихрим въображението си, без каквито и да е задръжки. А, родената в тази спойка- творба, би

била единственото веществено доказателство, за съществуването, както на **т**ворецът, така и на самото **в**дъхновение. И точно в тази връзка, намирам II-ри етап за най- вълнуващия в цялото приключение, наречено Интериорна Декорация.

Но, така, както всеки творец има не само една, а множество творби, така и декораторът-творец не би могъл да се ограничи, с еднократна промяна в Декора. Би следвало да предвидим, че дори и съвършена, декорацията би била такава, само за определено време, до момента, в който не ни обладае следващата порция вдъхновение. А, извор на творческо

вдъхновение, може да бъде всичко, наистина всичко, което **Природата** ни предоставя, при това ежедневно

И докато в I-ви етап, процесът бе така да се каже, по- скоро хипотетичен, то във II-ри етап **научжим** са само ролите, в които ние се превъплъщаваме като Творци, а всичко останало, тоест- Декорът, е съвсем реален и чака само нас, за да заживее отново в пълния си блясък.

Всичко пак, вродената-ми-по-природа Емпатия, ме кара да предположа, че наличното понякога означава и абсолютно **нищо**. Поне на пръв-поглед. Тоест, налични са само стените, подът и таванът, както и прозорците и вратите. Напълно възможно- в случай, че правим частичен или основен ремонт. Това съвсем не означава, че непременно и другите стаи или части от дома, обезателно са празни. Откъдето ми хрумва, че всъщност вече разполагаме с налични мебели, платове и предмети, които са на тавана, в мазето, в склада или на вилата, а може би и още по- наблизко- в коридора или в съседните стаи. А, това определено възбужда-любопитството ми, да ги потърся още-сега.

Вълшебните роли:

И така, нека се потопим в ролята на Творци. За да превърнем вещите в обзавеждане, подобно на **Композитор**, който съединява нотите в музикално произведение. В ролята на **Архитект**, който превръща размерите в съразмерност и в ролята на **Художник**, който смесва цветовете в картина. Дори, може да прибегнем до трикове, подобно на **Излюзионист**, чрез които да постигнем успешна "зрителна измама". Защото, ако не гледаме на помещението, като цяло, а фокусираме вниманието си само в отделните фрагменти, които сме си наумили да променим, рискуваме да попаднем в капана на безличието или по-лошо, на безстилието, което ще е проблем, не само за нас, но и за хората около нас. Но, едва ли има друг, който по-добре от нас самите, да може да изиграе едновременно всички тези роли, а камоли, да разположи творбите си на по-подходящо място от собственият си дом, офис, хотел, квартира или магазин?! Така, че, в този смисъл ролята на **Аз-Творецът**, **гарантира на 100%** пълноценното ни актьорско-дълголетие.

Добрата новина е, че при **Еклектиката** /..клик.. **Защо Еклектик?**/, почти всичко е позволено и единственият недостатък би бил **пре-ка-ля-ва-не-то**. Но, мисля, че той е напълно преодолим, тъй като е присъщ на **Човешката ни Природа**. Ако човек не прекалява с нещо, ще ни бъде трудно да го опишем, нали? Намирам, че споменът, който оставяме след себе си, е именно онова, с което прекаляваме. Без значение в каква област-като професионалисти, като любители, като аматьори. Дори, като родители, като деца, като съседи, като колеги и приятели.

Същото е при **Еклектичната-Декорация**, преекспонирането на отделни фрагменти или група предмети, обикновено е търсен ефект, придаващ уникален щрих и завършеност. И все пак, **трите основни крайности** в които можем да залитнем са:

"красиво, но лишено от уют" помещение, **"уютно, но лишено от финес и красота"** или **"практично, но лишено и от уют и от красота"**. Постигането на оптимален-баланс-между тях, е обединяващата линия, която аз бих определила, като

"добре свършена работа".

Що се отнася до **Практичността**, **Пестеливостта** и **Функционалността**, за мен те са абсолютно задължителни, особено предвид водещото задание "с налична мебелировка и наполовина от определения бюджет", и точно за това, не бих ги надценила, като творческо постижение, а по-скоро, като създаващо "тръпка" предизвикателство.

Всички знаем, че теорията и практиката са-две-различни-неща. Но малцина се пре-стра-шаваме да се впуснем в правенето на неща-които, не-знаем, но пък усещаме, че-умеем. Или по-точно, не знаем, че умеем. А, когато човек изпитва

съмнения, най-добрият начин да ги преодолее, е да **О**пита или пък да **П**опита. Така правя и аз. Обикновено, намирам **отговорите по време** на самия процес, но също и с помощта на специализираните-издания / списания, книги, TV-предавания/. Едно от най-любимите ми занимания е, да разглеждам-списания. И тъй като ги събирам от години, мога безброй пъти да ги прелиствам, в зависимост от **Контекста** на заданието, което съм си поставила. **Заимствайки от** постиженията на творците по света, се чувствам вдъхновена да **създавам неповторими свои-интерпретации**, реставрирайки многократно едни и същи помещения, с едни и същи мебели и предмети, понякога без дори да давам и "пукната" пара. /виж примера с "идея назаем" от дома на Джорджо Армани /клик..... към **Защо Еклектик?**/

Навигация

Отделено време - "Неопределено- **30%** от цялостния процес

Включва 4 стъпки:

*С оглед на факта, че вече сме **Творци**, а не-Психоаналитици, би следвало да започнем автоматично да се държим като такива. Което означава, че един творец- **прахосник на чужди-ценности** не би могъл да работи под напрежение, нито пък да бъде притискан от времето. И още, не е достатъчно само време, а и вдъхновение, а то, както знаем, не-идва под-команда. С което искам да кажа, че доизкусуряването на Творбата, би могло да продължи още дълго... след като другите я считат за напълно завършена. Просто така правят истинските-творци, нали?

5. Прилагане на консултантски практики.

Метод за практическа реализация, на вече изготвения план за промяна на декорацията, съчетаващ наличното Обзавеждане, с предвидената нова визия / **$E = (M+K2) \times 360$** - клик..... към Концепцията, като цяло/

А/ Избор на стилова категория

Б/ Определяне на водеща тема

С/ Определяне на съпътстващи под-теми

Д/ Вариации по набелязаните теми

Имам усещането, че вече прекарах с многословието и предлагам отново да се потопим в **Декорът** /...клик на **Защо Декор?**..на апартамента, в който живея и работя, за да проверим, дали описаната по-горе навигация ще сработи.

Припомняйки си Заданието: "Промяна на декорацията с наличната мебелировка, с наполовината от предварително обявеният бюджет, определен от нас, самите!", бих искала отново да уточня, че под "налична мебелировка и обзавеждане", обичайно имам предвид абсолютно всякакви предмети, които мога да използвам **БЕЗПЛАТНО**. Тоест, те може и да не са непременно лично мои, а на сестра ми, на съпруга ми и на нашите Родители, баби, дядовци и т.н, които **ТЕ НЕ ПОЛЗВАТ ОТ ГОДИНИ**, и мисля, че ако ги попитам, доброволно биха ми ги предоставили, така, като и аз на тях. В това число влизат мебели, платове, килими, облекла, съдове, сувенири и какво ли не още. Така че, наличното обзавеждане, не е обезателно да бъде налично в помещението, където ще правя промяна, а може да се намира и на друго място – например, на тавана, в мазето, във вилата, а също и на двора, в полето, в гората, в морето, около реката и т.н.

Преди всичко, се налага да се фокусираме върху параметрите на заданието, в контекста на очевидните **Предимства и Недостатъци** на помещението, с които неминуемо ще трябва да се съобразявам при всяка промяна. Наричам ги **Константни характеристики**. Те са две: Екстериорът и Наличното интериорно обзавеждане. Екстериорът, сам по себе си, е неделима част от Интериора, не само, защото прониква директно през прозорците и вратите на помещението, но и определя географските и климатичните зависимости.

ПРИ-МЕН:

В моя конкретен случай, / както се вижда на снимките ...клик- отваря галерията- снимки/, става въпрос за маломерен, градски апартамент, югозападно изложение.

Наличното интериорно обзавеждане, обикновено, е съвкупност от наследени, закупени и подарени във времето предмети и мебели, които сами по себе си също представляват, поне за мен, константни характеристики, тъй като нямам никакво желание да се разделям с тях, а и заданието го изисква.

В конкретния случай при мен, на пръв поглед, се открояват **четири Недостатъка:**

№1 Липса на достатъчно пространство. Това означава, че основна задача при избора на декорация, би следвало да бъде създаването на визуални ефекти, с помощта на които да се постигне усещане за височина, ширина, дълбочина и простор в помещенията.

№2 Изобилието от мебели и предмети- разнородни по стил, предполага практични умения за постигане на баланс и синхронизация помежду им.

№3 Съчетаването на две функции: дом и посещаван офис- е третата задача, изискваща творчески подход, най- вече в посланията, кодирани в самата декорация.

№ 4 Наличието на оживен транспортен булевард в близост до блока, който е предпоставка за постоянен шум и прах.

Предимствата по отношение на Интериора са, че влиза много **естествена светлина и е топло** дори и през най-мразовитите слънчеви дни. **Близостта до планината** отсреща, макар и зад прозореца, е елегантен намек, да не забравяме, че Природата по всяко време може да ни поднесе палитра от цветове, коктейл от мъгли, ветрове и дъждове, а също и чист въздух през нощта, който компенсира газовите изпарения от автомобилите през деня. Към предимствата обаче бих присъединила и **един от недостатъците**, които току що изброих, защото погледнат в друг контекст, всъщност е доста благодатен за творческа импровизация и това е /не/достатък № 2

Всичко останало влиза в графа **Променливи характеристики-** тоест, подлежи на преосмисляне и творчески концепции, така че преминаваме към самия процес.

A/ Избор на стилова категория

В какъв стил да бъде решена интериорната декорация, зависи, преди всичко, от наличната към момента мебелировка, с която разполагаме и, разбира се, личните предпочитания на всеки от нас, обитателите. В конкретния случай, при мен, **стил Еклектик** ...клик **Защо Еклектик?** / е единственият приложим, но за щастие и мой любим.

B/ Определяне на водеща тема

Необходимостта от водеща тема, по отношение на интериорната декорация, е като необходимостта от основен продукт в ястието, което готвим. Тя е тази, която придава цялостния облик на пространството. Това е визията за помещението, която ние, като творци, сме заложили, но, която и посетителите биха разпознали автоматично, щом пристъпят прага на помещението. Водещата тема е лесно разпознаваема, тъй като би следвало да е забележима от всеки възможен ъгъл на помещението.

Например, ако застанем в средата на стаята и се завъртим на 360 градуса, ние ще я разпознаем от пода до тавана, и отляво и от дясно. Ще я открием в начина на подреждане на мебелите или в самия им стил на изработка. В цветовете и щампите по дамските, покривките или по стените. Или пък в материята и начина, по който са прихванати завесите. Може да бъде загатната и чрез репродукциите и картините, та дори и само чрез тяхната конфигурация. Тя се откроява и на пода в зависимост от настилката, която сме предпочели. А, също така, и в осветлението, чрез различните по стил осветителни тела, присъстващи под формата на настолна, стенна, подова или висеща декорация.

Накратко: водещата тема е Манифестирана в цялостния облик на помещението, а съпътстващите подтеми са Кодирани, под формата на стилни акценти- тук-там.

Добре е също да подчертаем, че **Водещата Тема, няма нищо общо със Стилвата Категория**. Тоест- за мен, водещата тема е нещо, като "запазената марка" на Аз-Творецът. Подобно на известните актьори, които в какъвто и сценарий да участват, каквито и роли да играят и както и да се дегизират, винаги си остават едни и същи и все така ярки и лесно разпознаваеми за зрителите. В този смисъл, водещата тема за мен е твърде лична и интимна за обитателите на дадено помещение, така че логично е да бъде дискутирана и споделяна от всеки един от тях, за да може, в крайна сметка, всички да се чувстват еднакво добре в това помещение.

Докато стилвата категория е нещо като утвърдените рецепти с "Име на ястие", които би следвало да са с еднакво съдържание навсякъде по света. Тоест, тя съдържа строго определени параметри, които етикетът изисква да бъдат спазвани, особено в случаите, когато някой претендира да използва същото Име./Тя е нещо като Франчайзът./ Но, така или иначе, тук сме в царството на ECLECTIC DÉCOR CONSULT, така че говорим за еkleктика, която сама по себе си е сбор от най- доброто, на което някъде, някога, ние персонално сме присъствали, чули, видяли, прочели, опитали и т.н.

В моя случай, **водещата тема / видно от снимките.. клик към Галерия /**, прозираща в цялостната визия на декорацията, е **"Un petit chateau"**/ в превод от френски- малък замък/. Още от дете, обожавам приказките за замъци, обитавани от принцеси и принцове, заедно с техните родители- царе и царици и още куп роднини- дюкове и дюкеси, довереници и приятели. Напълно разбирам и хората, които казват "Моят дом е моята крепост!" Защото, за мен няма друго място, освен това, на което съм, където да се чувствам по- добре. Независимо дали това е в родния ми дом, дали живея на квартира, дали съм за по-дълго време на хотел в чужбина, на вилата или тук и сега- в дома, който описвам. Все едно, очевидно, в моя случай, аз самата представлявам крепостта, а останалото е Декор. / клик Я.. Статии & Те..- "За Символиката и Хералдиката и отражението им върху ... /

Идеята да пресъздам тази донякъде старовремска атмосфера, бе продиктувана и от желанието ми да постигна усещане за удобство и артистичност, кореспондиращо с нашите натури и темпераменти / визирам моя милост и съпруга ми, а, да!- и котката/. Настолната и стенната декорация е с препратки към Класическата музика, Архитектурата, Изобразителното изкуство, Литературата, Философията и Флористиката, представящи съвкупност от интересите и професиите и на двамата ни. **На практика, точно те са сърцевината на съпътстващите под-теми**. От друга страна, предвид факта, че от няколко години ползваме жилището си и като офис, който често се посещава от наши клиенти- музиканти, исках да придам акценти на академичност, космополитност и щипка лукс. Които открих чрез още една съпътстваща под-тема: "Кабинет".

В допълнение, бих добавила още една причина. Когато преместихме офиса си у дома, се наложи да пренесем част от мебелите и декорацията от предишния адрес, чиито интериор също бе мое дело. И разбира се, не успях да се разделя с абсолютно всички вещи, защото, така или иначе, години наред, там, те допринасяха за всеобщото, приятно настроение.

Методът, който аз практикувам от дълго време, чрез определяне на водеща и съпътстващи теми, има една единствена цел- Превантивна. От една страна, ме предпазва по време на целия процес, да не се отклонявам от собствените си идеи и намерения, а от друга, ми помага да отстоявам / макар и сама пред себе си/ първоначалния си замисъл, до най- финия нюанс в приоритетите на заданието: естетика, функция, визуални ефекти, финанси.

С/ Определяне на съпътстващи под- теми

Както вече намерих по-горе, ролята на съпътстващите под- теми е, така да се каже, сателитна, с цел да подчертае водещата тема. Но, да не забравяме, че в киното "Оскарът", който актьорът получава за второстепенна роля, е точно толкова значим, и за него, и за публиката, както, и този за главна роля, а също, и за музика, за режисура, за костюми, светлинни ефекти и т.н. В този ред на мисли, броят на съпътстващите под-теми е неограничен. Важното е да ги има. Дори и една допълнителна подгласничка на основната- тема, би била достатъчна, за да сработи методиката в процеса. Както вече подчертахме по- горе, целта на под-темата е, да бъде загадъчно кодирана в декорацията, като самостоятелен акцент и контра-пункт на основната тема, в интериорната декорация.

Д/ Вариации на тема...

Абстрахирайки се от моя конкретен пример и прилежащите **снимки**, бихме могли да експериментираме в безброй варианти за водеща тема, така, както и съпътстващите я под-гласнички. Ето няколко, които ми хрумват в момента:

- **Следвайки Екстериорът**, можем да определим за водеща /или под/тема самия него. Тоест, ако жилището, офисът, хотелът, вилата или квартирата, в които извършваме промяна на декорацията, са В БЛИЗОСТ ДО МОРЕ, тогава, защо да не вкараме морето вътре. Чрез пре- тапициране на меката мебел, подходяща подова настилка, съобразена с климата, както и съдържанието на стенна, настолна, растителна, осветителна /естествена и изкуствена/ декорация, бихме могли да направим чудеса, не само с много пари, а дори напротив, без нито лев. Просто ни е нужно само вдъхновение, защото ние сме творци- нали? Между другото, специалистите наричат този стил "МЕДИТЕРАНЕО".

Ако сме в ИНДУСТРИАЛЕН РАЙОН, да използваме "плодовете" на тази индустрия и вътре в интериора. / Това ще да е "ИНДУСТРИАЛЕН"- стил/. Като казвам "плодовете" на индустрията, те могат да се разгърнат в няколко контекста /подобно на ветрило/ Единият да бъде водеща тема, а останалите под- теми. Зависи какво се произвежда наоколо. Например, ако сме до пристанище- логично е да вкараме в Декора риби, раци, водорасли, кораби, лодки, яхти, рибари, моряци, океани, морета, мрежи и други подобни символи. / клик..... Я... Статии & Те... Водата в интериорната .../

Но, "плодовете" на индустрията може и да са консерви. Тогава, нека пробваме да включим в декорацията, акценти с ламарина, стъкло, желязо, бронз. А, защо не и стругове, машини, поточни линии. Естествено, те могат и да не са истински, а нарисувани или фотографии, фото-тапети и т.н. Можем да се замислим и какво има в тези консерви. Съдържанието им освен по стените, може да бъде поставено и на масата, да намери място и по етажерките, както и в щампите на пердета, щори, покривки, дивани, столове и т.н.

В случай, че живеем в малко китно градче или селце, вероятно би било хубаво гледката отвън се прелее и вътре / Това естествено би бил стил "РУСТИК"- "ПРОВАНС"/.

- **Следвайки предпочитани дестинации**. Например, водеща тема може да бъде отделна държава, да кажем Италия. Или Скандинавски стил. Полъх от Ориента, или пустинята в Африка. Така или иначе, в днешно време Еклектиката е навсякъде около нас и нищо чудно, понякога да ни дойде в повече. Затова, можем, поне у дома или пък там, където прекарваме повече време, малко да я редуцираме, така, че да се почувстваме по- спокойно и уютно или пък напротив, по-екзотично и ексцентрично.

- **Пътувайки във времето**. Странно е, но, когато спомена думата "История", първото нещо, което се сещам, е Предметът, който изучавахме в училище. А, всъщност, самата наука е тъй многолика, както и темите, които обхваща, са на практика безброй. Има история на животните/ насекомите и птиците/, история на растенията /дървета, треви и цветя/, история на човечеството / деца и възрастни/, история на едни кои си билка, на едни кои си род, на едни кои си планета и т.н. Генеалогията, като неразделна част от Историята, също би могла да бъде отправна точка за Водещата тема, като например, да проникне чрез родствените взаимовръзки и взаимоотношения между видовете. Но, така или иначе, в интериорната Декорация, винаги можем смело да се опрем и на утвърдените стилове в архитектурата "АРХАИЧЕН" до ... наши дни, стига да се потопим в присъщата за всеки от тях атмосфера и да я пресъздадем правдоподобно, в собствения си Декор.

- **Любимото хоби** или професия, също би могло да послужи за водеща тема. Спорт, колекционерство, моделиране, игри, кино, рисуване, фотография, лозарство и т.н. / в стил "АРТ НУВО", "ХАЙ-ТЕК", "МОДЕРН"/

- **Любими герои** или автори - от приказки, книги, филми, които извира от Изкуството, като цяло или пък от нашето собствено въображение. /"КЛАСИЧЕСКИ", "МОДЕРНИЗЪМ" или "АВТОРСКИ"- защо не?/

Резюме към II-ри етап:

Размествяхме, почиствахме, пре- реждахме, пре-подреждахме, пре- лакирахме, пре- боядисвахме, шихме, закръпвахме, заковавахме, залепяхме, закачахме, изцикляхме, пазарувахме - къде наужким, къде на принципа "проба-грешка". Видяхме, и по-скоро, се уверихме, че можем или пък, че не можем сам сами, да извършим промяната. Разбрахме, дали и какъв вид помощ ще ни е нужна.

Следователно, нашето превъплъщение в различните роли, поне според мен, е вече основният ни капитал. Тоест, опитът, който натрупахме докато вършихме всичко това и сюжетите, които преминаха през съзнанието ни, са вече факт.

А само по себе си, това не е ли достатъчно Доказателство, че вече знаем и умеем да пестим пари, и знаем и умеем, как и къде най-разумно да ги харчим, но също така, знаем и умеем да го правим самостоятелно, тогава и когато ни се прииска на нас-самите? Поне така правя аз, живеейки в ролята на "Аз-Творецът".

Така че посветеното на творчество и размисъл или по-точно на творчески размисъл време, никога не би могло да се нарече загубено- Не мислите ли?!

Следва

НАВИГАЦИЯ към III-ти етап: **"МИСЛИТЕЛЯТ-ЧУДОТВОРЕЦ"** – клик...

Въведение към III-ти етап

Когато бях ученичка, един и същ въпрос, задаван от учителите ми по най-различните предмети, все ме тормозеше. И честно казано, продължава да ме тормози и до днес. - **Какво е искал да каже авторът в това произведение?**, това питаха те. А, аз си казвах на ум: - Откъде бих могла да зная? Едва сега, след толкова години /всъщност точно 50г./, установих, че в действителност, наистина, няма от къде да зная, какво е искал да каже авторът, по простата причина, че авторът не съм аз. Ако Аз-самата бях Авторът, смятам, доста ясно, смело и категорично бих отговорила на мига, при това, на драго сърце. Но, и тогава, а и сега, няма как да зная, какво точно са имали предвид или по-скоро, какъв е бил истинският мотив, на тези автори-творци, когато са създавали своите творби. **Така че, ако вляза в "ролята на Учител", лично аз бих задала въпроса по следния начин: Какви мисли и представи възбужда у вас деца, това произведение, създадено от едн кой си автор?** Защото смятам, че творбата, като такава има свой-собствен и напълно независим от автора си, живот. И да-убедена съм, че на този въпрос, вече бих могла да отговоря веднага, щом се запозная с въпросната творба.

Що се отнася до **ИНтериорната Декорация**, както впрочем и до **ЕКСтериорната**, където Авторът би следвало да е **Аз-Животът**, нещата стоят по същия начин.

Умениято не е знание, също както и Знанието не означава умение. Но, двете заедно!!! – **Одвете-те заедно** правят онова, което ние-хората, поради недостиг на едното от двете, обикновено наричаме **Чудо!!!**...
Но, съществуват ли чудеса в Природата? - Не, (не)мисля. И смятам така, точно, защото Мисля. А, мисля, защото, същата тази Природа ме е дарила -мен Човека- с умствена дейност, наречена: "Мисъл". С което се опитвам да кажа, че, колкото по-често човек прибегва до единствения си отличителен-белег сред останалите одушевени същества на Планетата, а именно, **Мисълта**, толкова по-често, самият той ще се радва и наслаждава на **чудесАта**, които сам-самичък, напълно самостоятелно, е сътворил. Това бе логиката, която, макар и с усилие, все пак успях да уловя във вихъра, на моята собствена, безумно-препускаща-мисъл.

III-ти етап

Мислителят-Чудотворец

Странно е, но имам чувството, че човек, колкото повече знания натрупва чрез собствения си опит, толкова по-склонен е да разчита на чуждите. Имам предвид чуждите-знания и опит. Но, едва ли е толкова необичайно, предвид факта, че самото познание е така да се каже над-граждане на знанието. Самата дума го подсказва, "по-знание", тоест повече знание, от това, което вече имаме. Следователно, няма нищо чудно, че от време на време човек се нуждае от чуждите знания или умения, така да се каже "на заем", за да продължи по своя път, там, за където е тръгнал. **Защо** нарекох този **финален III-ти етап Мислителят-Чудотворец?** Ами защото смятам, че всеки човек на Земята е именно такъв: "Мислител-Чудотворец". И в този ред на мисли, намирам за логично-връзката между всички нас-Мислителите-Чудотворци, да е **най-значимата творба на Творецът-Прахосник**, както и **най-скъпоценната ценност на Психоаналитикът-Скъперник**. Тоест, това е **ОНОВА НЕЩО**, което аз наричам **-Съвършенство**. Съвършенството между Еклектиката и Емпатията. Две думи-символизиращи взаимовръзките и взаимоотношенията между нас-човеците и нашите възприятия към цялостната, заобикаляща ни жива и не-жива Природа, както и присъщите ѝ явления.

Но, що се отнася до Интериорната Декорация, не е ли и тази материя, също толкова необятна и, същевременно, толкова опростена, колкото нас самите. Не е ли единствен-само Контекстът, в който сами предопределяме посоката на собствената си Мисъл, декорирайки пространството, което-очаква-да-бъде-декорирано? Независимо дали от нас-самите или чрез нас, от някой друг, на който ние сме се доверили.

Чудотворецът е човек, който твори чудеса. ПИТАМ СЕ, аз

мога ли да сътворя чудо? - Не! А, сега се питам: Вярвам ли, че друг би могъл да сътвори чудо? - Не!
А, сега ще опитам така: Чудо ли е, че съм щастлива? - Не! А, чудо ли е, че домът, в който живея и работа /клик ... 50 снимки - галерия/, ми харесва? - Не! А, че ме привлича, и ми се иска да оставам все по-дълго тук? - Не! А, чудо ли е, че съпругът ми мисли, също, като мен? - Не! А, чудо ли е, че и Роднините и Приятелите и Клиентите ни мислят, също, като нас? - Не!
Сега вече вярвам ли в Чудеса? - Не!

Вълшебните Взаимо **връзки** отношения:

1. **Манифестирана причина:** Защо се налага да направя промяна?
2. **Кодирана причина:** Каква, всъщност, е истинската причина да желая такава промяна?
3. **Очертаване на задание:** Има ли неща в настоящата декорация, които ми създават дискомфорт и Защо? Има ли такива, които ми допадат и настоявам да не се променят и Защо?
4. **Последствия:** Как ще изглежда помещението, ако мислено премахна декорацията, която не ме удовлетворява към настоящия момент? Бих ли я заменила с друга или е по-добре да я отстраня окончателно от помещението? Ако идейният ми проект включва покупка на нови вещи / например: мебели, дамаски, осветителни тела, подова, столна и стенна декорация/, те ще се адаптират ли безпроблемно към оставащата, налична декорация? Как си представям помещението в завършен вид? Новата декорация в него, ще кореспондира ли хармонично с останалите помещения, като коридори и други на етаж? Доколко промените, които предвиждам, ще се отразят на вече изградените навици на всеки от нас живущите - / имам предвид себе си, съпруга ми и котката/? А на посетителите? Ще мога ли да се справя самостоятелно или ще трябва да наема майстори? Колко ще ми струва реставрацията? А колко съм готова да вложа?
5. **Противоречията, като белег на Уникалност / Практичност - Красота: Ефективност - Лукс/:** Има ли начин да направя помещението си по-красиво, по-уютно и по-привлекателно, без да вложа нито лев? А, ако имам неограничен финансов бюджет, какво бих променила? Има ли начин да повиша класата/статуса/ на помещението, придавайки му финес и артистичност, с елементи на лукс, без това да ми коства цяло състояние?

Навигация

Отделено време - "Неопределено" - **10%** от цялостния процес

Включва 1 стъпка:

*С оглед на факта, че вече **сме Мислители**, а не Психоаналитици, нито пък Творци, би следвало да започнем автоматично да се държим, като такива. Което означава, че един Мислител, все пак, не би могъл чак толкова много да мисли, та чак да превърне мисленето и в своя професия или хоби. Но пък, за сметка на това, би могъл да помисли, как да облекчи "работната си мисъл", така, че да му остане време да я остави да се рее на воля. Също така, не иска да работи под напрежение, но пък знае, че всяка дейност изисква такова. Не иска да бъде притискан от времето, но пък знае, че няма как да го спре. И още, Мислител-Чудотворец не иска да мисли за всичко това, но пък знае, че, ако не го прави, реално няма как да се нарича Мислител, а ще остане само Чудотворец. **С което в края на краищата, искам да кажа, че би било истинско Чудо човек, да съчетае в едно, абсолютно всичко, което НЕ-ИСКА, и всичко онова, което ИСКА?** Поне аз, за себе си, знаей, че, ако има нещо на света, което е **наистина невъзможно**, то е, да се сбъдне изречението: **"Искам всичко-сега и завинаги!!!"** И точно това, ме прави щастлива- имам предвид, разбира се, Чудото, че осъзнавам всичко това. Но, какво знам аз- аз съм просто любител- естет.

Има обаче хора, които наистина знаят.

Те са тези, които не само знаят и умеят, но и разбират, това, което знаят и как да го постигнат, така, че да бъдат в услуга на хората, които се нуждаят от тях.

Така, че **ще ни се наложи да избираме:**

6. Предстои или по-скоро остана, само-техническото-изпълнение на идейния-проект, според предварителното ни задание. Естествено, всеки самостоятелно би преценил, как е най-удачно да го реализира....

Това е и финалният III-ти етап, от своеобразният ми навигационен метод, по формулата **$E = (M + K2) \times 360^\circ$** -клик... към Концепцията като ...!

Всеки Мислител-Чудотворец е свободен да избира начина, по който собственият му дом, офис, хотел, квартира или магазин да станат по-привлекателни, по-красиви и по-функционални, но без обезателно това да му коства много пари и време, а вариантите са много - почти толкова, колкото и Мислителите-Чудотворци.

Ето, например, 5 от тях :

А/ САМ-ОСТОЯТЕЛНО; / или с помощ от приятели или магазинери
или СПЕЦИАЛИЗИРАНИ списания-издания /

Б/ С АСИСТЕНЦИЯТА ИЛИ ПРЯКОТО УЧАСТИЕ НА: ЕКСПЕРТИ- КОНСУЛТАНТИ или
Производители

С/ ЧРЕЗ СЪДЕЙСТВИЕТО НА, ИЛИ С ПРЕПОРЪКАТА ОТ: Архитекти- Дизайнери или
Художници- Декоратори

Д/ ЧРЕЗ СЪДЕЙСТВИЕ ОТ МАЙСТОРИ: тапицери, дърводелци, бояджии,
градинари, носачи, стругари, готвачи, превозвачи, ковачи, шивачи, електричари,
килимари, плетачи,.....

Е/ А, ЗАЩО НЕ И В КОМБИ-НАЦИЯ:

- Предварителна консултация с Експерт и сам-остоятелно: разместване, реставрация или предефиниране на наличната декорация
- Сам-остоятелно преминаване на I-ви етап и ползване на Архитект-Дизайнер за II-ри етап и изпълнение от Експерт- консултант в III-ти етап
- Сам-остоятелно : покупка на нова декорация и консултация с Майстор за монтаж и поддръжка
- Консултация с Експерт- производител и сам-остоятелно изпълнение на собственият ни идеен- проект
-

Защо **Εχλестic**?

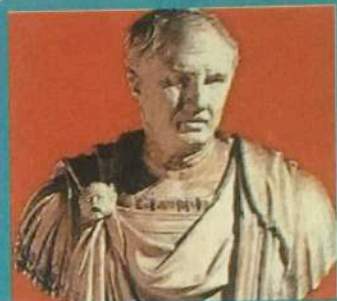
Защото,

Εκλεκтика буквално означава **"подход в Мисленето"**. От гръцки / εκλέγω/- избирам, отбирам.

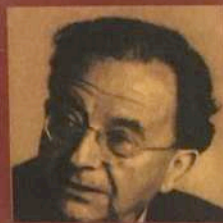
Това е способността да отсяваш, открояваш и отличаваеш, най- доброто от чуждите творби /най- вече по отношение на изкуствата, науката или пък от самата Природа/. Но същевременно и да съумяваш, да съчетаваеш и обединяваш, онези отделни фрагменти от тях, които най- много са ти харесали, развълнували, възхитили и провокирали и да ги събереш в еднОцяло, създавайки своя- авторска- творба. Резултатът от всичко това се нарича **Εκλεκтика**, която на практика, представлява "ОБРАЗЕЦ", как на пръв поглед несъвместими произведения на множество творци и учени, от различни жанрове и епохи, могат успешно да бъдат обединени в едно- с една единствена- **ЦЕЛ**: - **Индивидуалност- Красота- Хармония**

Терминът се споменава за пръв път от група-древногръцки- философи, които се опитали да подберат измежду тогавашните- философски-теории тези, които са им се стрували най-Разумни. Известни еклектици са стоиците Панетий Родоски ... - и ... Посидоний от Древногръцката школа ... - и ... **Сенека**... и... **Цицерон** /на снимките/, от Римската школа.

Застъпниците на еклектиката **в Психологията** твърдят, че толкова много фактори влияят на поведението на хората, че е наложително да се вземат предвид **Всички**- пер-спе-к-ти-ви, за да се Идентифицира, Промени, Обясни и Определи: **Защо** човек реагира по начина, по който го прави? От-ляво-на-дясно: ...**Зигмунд Фройд**..., **Карл Густав Юнг**..., **Ерих Фром**.....

А в изкуствата /в това число: Архитектура- Музика- Литература- Танц- Балет- Театър- Фотография- Кино- Сценография- Изобразително-изкуство, и Цирково-изкуство/, Еклектиката е способ, който Успешно-съчетава елемен-ти от раз-лични Е П О Х И..... и... **СТИЛОВЕ** в **Една-творба**.

**ЗАБЕЛЕЖКА: Моля, да ме извините за досадните право-писни грешки, с които вероятно, разсейвам читателската ви нагласа, но предполагам вече сами се убедихте в собствената ми несъвършеност – (Просто това е-мисля-от Концепцията на Този Сайт. /клик..... на Фрагменти/*

Що се отнася до **ИН**териорната-декорация

Еклектик-стил възниква в средата на

XIX-ти век.

За негов **О**сновоположник във Франция се счита **Луи-Филип I-ви (Кралят на Французите от 1830г. до 1848г.)**.

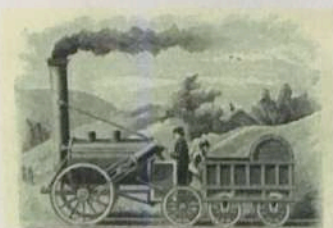
За Англия това е **Кралица Виктория**, създателка на **"Викторианският стил"** от 1837г... Германия бележи еклектиката в интериора с т.нар. **"Древногермански стил"** от 1880г..., а Виена с **"Виенския ренесанс"** от 1860г...

Това е **...ЕПОХАТА...** на **Индустриалната-революция**, обуславяща се с рязко повишаване на производителността, а от там и значително нарастване на жизнения-статус на населението.

В областта на химическата промишленост, новооткритите химикали бързо намират приложение при получаването на стъкло, текстилни материи, сапун и хартия. Сярната киселина се прилага за обработка на желязо, против ръжда и за избелване на платно в текстилната индустрия.

Разцветът на Текстилната промишленост, не случайно развита първоначално в **Англия**, дава неограничен достъп в изработката на нови-Материи за декорация, все по-достъпни, благодарение на вноса на памук, лен и други **Естествени-материали** от далечните й Ко-Ло-Нии в Индия и Америка.

Изобретяването на парната машина, благоприятства урбанизацията, а от там и смесването на бита и културите, както и процъфтяващата търговия на стоки и услуги.

Всички тези фактори (взети заедно), маркират началото на Еклектичния-микс, който в пълния си блясък и до днес, продължава да провокира нашето ежедневие. Еклектиката, не само позволява, но и в самата си същност представлява историческа смес от различните епохи, белязани чрез символиката на изкуствата. И естествено в Изкуствата, та къде другаде, бихме могли да се насладим на пълната-палитра-еволюционно-човешко развитие, от както свят светува.

Но, като че ли едно от тях, Архитектурата /ЕКСтериорна и ИНтериорна/, оставя най- значими белези, чиито следи колкото по-далеч ни връщат в миналото, сякаш толкова повече ни подсказват бъдещето.

...Без-начало и без-край..., Кръговратът на епохите, впрочем лесно-проследим, из дълбините на земното подкорие, точно в този миг, ме кара да попътувам из времето.....,

.....макар и *WΣYI*.../мислено/...

.....Архаичен.....	8 век пр н.е. - 5 век.
.....Антична архитектура.....	10 - 12 век.
.....Романски стил.....	12 - 15 век.
.....Готика.....	началото на 15 век, до началото на 17 век.
.....Ренесансова архитектура.....	от края на 16 век, до края на 18 век.
.....Барок.....	от началото на 18 век, до края на 18 век.
.....Рококо.....	от средата на 18 век, до края на 19 в.
.....Класицизъм.....	1830-те - 1890-те години.
.....Еклектика.....	1890-те - 1910-те години.
.....Модерн.....	от началото на 1900-те, до 1980-те години.
.....Модернизъм.....	от 1920-те, до началото на 1930-те години.
.....Конструктивизъм.....	от средата на 20 век.
.....Постмодернизъм.....	от края на 1970-те години.
.....Хай-тек.....	от края на 1980-те години.
.....Деконструктивизъм.....	от началото на 21 век.
.....Динамична архитектура.....	
.....Параметричен.....	

Реноар

И докато в ми...на...ло...то..., интериорът и декорацията са били дело на отбран кръг от **художници и занаятчии**, а творбите им достъпни само за ограничен кръг **владетели** и **платежоспособни** поданици, то с появата на серийното производство през 19-ти век уютът, красотата и изяществото ставали все по- достъпни и по- достъпни.

Вермер

Ателието на Жан Фредерик Базил /френски импресионист 1841 г.-1870 г. / на ул. 9 Rue de la Condamine, 1870, Musée d'Orsay, Париж. От ляво на дясно: Пиер Огюст Реноар седнал, Емил Зола стоящ на стълбите, Едуард Мане, и Клод Моне е с шапка до Базил, говорейки за една от картините му.

Така в различните кралства, владетелите възприели комбинацията между отделните течения в изкуствата, чието съчетание допринасяло за уникалния, чудноват и неподражаем облик, най- ярко открояващ се по отношение на Интериорната-декорация. Обичайно, симбиозата включвала поне 3 различни стила. Като например арки, взети "на заем" от средновековните катедрали, богата орнаментика от Ориента, флорални-мотиви, птици и животни от далечния Изток.

Влиянието на пътешествениците, както и заимстването между архитектурните образци от различните континенти и държави, слагат своя отпечатък върху щампованите платове. Настъпило царството на имитациите и репродукциите. Обичайно явление е в този период, пъзелът от разнородни стилове, събрани в пъстър еkleктичен-букет, да се разпростира от пода до тавана, а залите и стаите в дворците да бъдат, ту всяка в различен стил, ту- всички в един, естествено Еkleктик. Подвижните калъфи и кувертюри за мебелите позволявали промяна на декорацията според всеки сезон на годината. А смесицата от нравите, религиите, науката и изкуствата на различните народи, както и географските особености, се проявявали по всевъзможни начини в декорацията, чрез тапети, дамаски, фрески, мозайки, и разбира се внушителен брой хералдически символи, гербове, картини, прибори за хранене и най- различни предмети, без значение ръчно или фабрично изработени.

Днес, разнообразното в стилово отношение наследство, в съчетание с многобройните мебелни и антикварни магазини, съвсем естествено пред-разполагат към **"Eclectic Infinity"** - еkleктика в безкрай, чиято Цел е успешното стилно-съчетание между старинни, стари, нови или изкуствено-състарени, предмети, подчертавайки най- характерните им Достойнства в безброй неповторими, изискани композиции.

Казват, че красотата сама по себе си е безполезна. Така че трудно е да превърнем едни истински красиви предмети във функционални, но затова пък бихме могли да направим функционалните си мебели по- красиви и артистични. Именно тук е ключът към личната творческа изява. Но, как? Това е въпросът, чиито отговор всеки за себе си със сигурност знае и ако не, то е защото все още не е разбрал, че го знае.

Моите лични предпочитания към Еkleктик- стил се изразяват в подхода на мислене. За мен Еkleктиката е начин на възприемане на света. Начин на изразяване на самата мен към света. Начин на себеусещане, като част от света. Като казвам светът, имам предвид цялостният колорит на Природата. Аз съм, това, което съм, благодарение на абсолютно всеки, с когото съм общувала и на всичко, до което благодарение на сетивата си съм се докоснала. И в този ред на мисли, естествено е да бъда олицетворение или по- скоро отражение, сянка, шрих, нюанс на всички тези Емпатични- взаимоотношения и Еkleктични- взаимовръзки, в чиято основа е проекцията на моята собствена умствена дейност.

Нима има друг начин, човек -след като се роди, докато расте и остарява- да премине през всичко това самостоятелно, без да заимства, да ползва "на заем" фрагменти от чужди животи. Да се вдъхновява от чужди хобита, да практикува чужди професии, да бленува чужди мечти, да преследва чужди цели и да се слива от време на време с чуждите светло-сенки. Едва ли?! Изборът, тоест избирателната способност на човека, го кара да поддържа собствено темпо на движение. Движение във времево измерение, чиито единствен белег би могъл да бъде единствено и само това, което човек сам пожелае, да остави.

В този ред на мисли, едва ли би имало нещо, толкова необичайно, уникално или извънземно, освен това, което вече се случвало, в продължение на безброй хилядолетия преди нашето появяване на бял свят. И тъй като това е абсолютната доказана истина, тогава откъде извира поривът ни, от къде се заражда вдъхновението ни? Най-вероятно от самите творби, от самото изкуство. Но, кое изкуство? Изкуството на самата Природа? или Природата на самото изкуство? Всъщност не мисля, че има някакво значение.

Независимо дали посредници ще са хората, животните или цветята, вятърът или мъглата, слънцето или росата. Красотата е във всичко това, взето заедно. И според мен, именно Еклектиката събира всички съвършенства преобразявайки ги в безброй форми на една и съща Красота.

За мен красотата е именно в общуването. Лично аз, общувам по няколко начина и те са: чрез монолог, чрез диалог, чрез изслушване, чрез наблюдение с отворени очи и чрез "наблюдение" със затворени очи.

Тази простичка формула, родена в хаоса на собствената ми умствена дейност, по моему олицетворява красотата в Еклектиката, така както и тази на Емпатията, независимо от контекста, в който бъдат поставени. Най-общо казано това е графично изображение на процесът на човешкия ум, така както си го представям аз.

Осъзнавам, че това, вероятно звучи напълно неясно и дори съвсем объркващо, за всеки друг освен мен, но не е ли точно това най-логичното възприятие- та нали тя е моя. Няма как да бъде споделена. Никой друг не би могъл да се уповава на нея за каквото и да е, та камо ли в житейски план.

Причината да я спомена е само една и тя е - Аз да си служа с нея. Било когато понека да се отплесна в баналности или пък, за да не се подхлъзна в капана на собственото си многословие, та макар и на ум.

Така, че ето няколко практически приложения на моята Еклектична формула, като част от житейската ми практика на любител - естет

*Идея на заем:

Веднъж, прелиствайки за стотен път едно от списанията си за декорация /Brava Casa от 1996г./, с изненада установих, че погледът ми автоматично се фокусира, върху една от снимките в дома на известния моделиер Джорджо Армани. Сякаш за пръв път, виждах тази стенна-декорация, по начина по който я видях тогава.

Мигновено ми хрумна, че мога да заимствам и да я приложа у дома.

идеята на Г-н Армани

Кратка предистория...

Скринът в хола, който до този момент често подразваше погледа ми, тъй като фокусираше вниманието ми изцяло върху себе си, усвоявайки почти половината от стената, представляваше за мен доста трудно предизвикателство при всяка промяна, която предприемах.

От една страна, със своята автентична майсторска дървообработка, а от друга, точно по същата причина, пълна несъвместимост с останалите мебели в стаята. И като вид дърво, и цветovo, и като форма, и като излъчване, тази наследена мебел, винаги обсебваше пространството и сякаш нарушаваше плавното и спокойно движение на погледа ми в цялостния интериор. Да не говорим, че макар и само визуално, скъсяваше височината на стената, а от там и на цялата стая.

Снимка от дома на Джорджо Армани
/Brava Casa- 1996г./

Домът, в който живея и работя в
момента. /снимка- 2019г./

Снимка от дома, в който живея и
работя през 2015г.

Домът, в който живея и
през 2002г. /снимка сп. "Жена и Дом"

И ето, че безспирното ми влечение към промени в комбинация с любопитството, чието задоволяване неизбежно преминава през експеримента, в крайна сметка допринесоха за хармонизацията на тази стена. Която оказа се, успя да съчетае върху и пред себе си, почти- всички видове декорация- настолна, стенна и осветителна. Което допринесе за оптимизиране едновременно и на височината и на дълбочината и на излъчването на цялото- пространство в нашия- "Хол-Кабинет-Офис".

Този пример ме подсеца да споделя, че обичайно когато разглеждам купищата си списания, всеки път ги прелиствам през призмата на точно определен Контекст, който ме вълнува към момента. Може да ме интересува например, само настолната декорация- да речем, защото съм решила да разместя предметите върху нощните шкафчета в спалнята, но това не ми пречи да разгледам настолна декорация и в помещения с друго предназначение, както и съчетанието на настолната с останалите видове декорации- стенна, осветителна, растителна, подова. Прелиствайки страница, след страница, разхождайки се из различните култури по света зная, че все ще открия начин, как да комбинирам наличните мебели и предмети, с които вече така или иначе разполагам.

Ето това за мен е класически пример за Еклектика. Тоест за процеса, онагледяващ как на практика съвършени чужди идеи, пригодени според индивидуални нужди и усет, се трансформират в собствен стил и почерк. В контекста на съществуващата, налична декорация у дома, идеята на Г-н Армани, бе онзи отблясък на диамана в тъмното, който в миг ме заслепи и ме накара да погледна отвъд очертанията на скрина или по- скоро отвъд "рамката" на собствената ми креативност и да създам нещо, с което да изненадам дори самата себе си.

Подбрах подходящи рамки, които стояха неизползвани в шкафа. Поразрових се в интернет и си харесах дузина рисунки на пажове в различни костюми и пози, наподобяващи типажите от картините в дома на прочутия дизайнер.

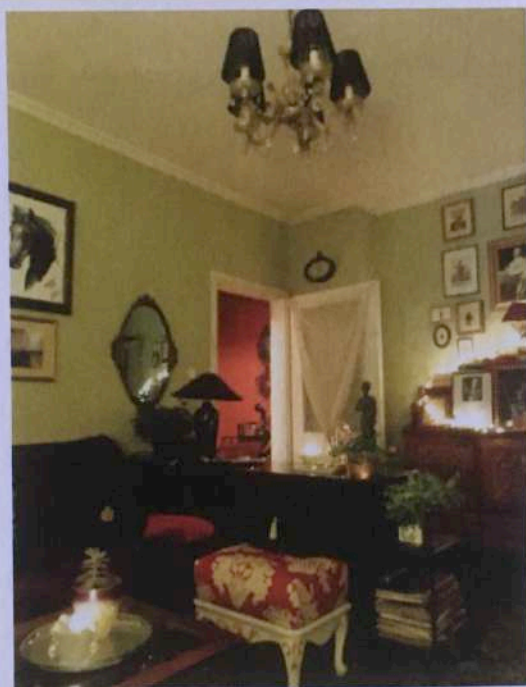
След което ги прехвърлих на флашка и ги занесох в копирен център, за да ми направят цветни копия на подходяща хартия, с прилично качество и естествено в различен мащаб, според големината на рамките. А, за по-голямата картина в средата - портрет на Луи Филип Орлеански /родственик на считания за основател на Еклектик-стила във Франция, Луи Филип I-ви/, купих чисто нова рамка от специализиран-магазин за художници, докато репродукцията за нея, поръчах онлайн. [/За повече информация по темата ..., кликнете тук.../](#) отваря **НАВИГАЦИЯ към II-ри етап/**

Що се отнася до настолната декорация върху скрина, преди години, наше приятелско семейство правиха основен ремонт в дома си и се чудеа какво да правят с огромният брой наследени книги. Тогава аз и съпругът ми изявихме желание да приутим целият им класър от световна класика, в превод на руски език. Помня, че ми се наложи бързо да измисля няколко вида декорации с книги. Изключително добре съхранените томове в красиви подвързии, се превръщаха ту в миниатюрни- кафе-масички, ту в подпори и подложки за други предмети, а често подобно на цветни тухли, обрамчваха стени и библиотеки и ту у дома, ту в офиса ни, който по това време беше на друг адрес.

Но, така или иначе с времето всяка декорация омръзва и по тази причина, смятам е необходимо понякога, макар и временно, да бъде сменена или поне прикрита. Така че прикрих една от купчините книги върху скрина с четири -пет по- големи рамки, в които също поставих нови репродукции, както и някои стари, но значими за семейството ми писма.

В процеса, докато сглобявах композицията върху стената, стори ми се удачно да поставя и лампа. До този момент върху скрина обичайно в двата края стояха по два еднакви лампона / у дома има поне 4 различни чифта настолни лампи, които местя според желанието контекст, разбира се/. Този път обаче реших да поставя един и то стенен. За малко да се откажа, тъй като няма контакт на тази стена, но бързо намерих дълъг разклонител, който свърши чудесна работа. За естествено-прикритие на кабела, ми послужи самият гръб на скрина.

4 вариации на тема: $E = (M+K^2) \times 360^\circ$

Честно казано, макар че цялостната декоративна композиция на стената за момента ме удовлетворява, мисля, че следващата стъпка, която ще предприема по отношение на въпросния майсторски-дърворезбован скрин, е да го боядисам. Да, смятам да го боядисам, тъй като повече от 24 години е в този непокътнат вид и макар и притегателен център за всякакъв вид декорация, вече е както се казва "морално изчерпан", поне за мен. Но една боя би променила изцяло картината. Би вдъхнала нов живот на този прекрасен скрин, а заедно с него и на целия интериор в помещението. И разбира се - на мен, на съпруга ми и на котето, а също и на гостите и клиентите, тоест на всички нас, които го осмисляме.

Макар и да не възнамерявам, това да стане в близко бъдеще, от сега съм отворена за идеи, свързани с тази хрумка - боядисването на скрина, имам предвид. Дали да бъде с цвета на стената, за да се слее с нея и така да се откроява само декорацията? Дали изобщо стената да остане в същия цвят или не? Дали пък скринът да не стане светъл, а стената тъмна? Сигурна съм, че идеята както казват "сама ще ме намери", но това ще е така, не за друго, а защото, аз самата далеч по-рано, съм била подготвена да я посрещна.

Така се случва през целия ни живот. Тогава, когато човек е подготвен, в смисъл винаги готов, да допусне новости и случайности, тогава неминуемо не ще ги пропусне да отминат покрай него незабелязано, което от своя страна ще направи и него самия забележим. Логично, нали?

*Идея на заем:

Един от най-красноречивите примери, онагледяващи **Еклектичният стил** на мислене, като способност да отсяваш най-доброто от чуждите творби, да съчетаваш отделни фрагменти в едно цяло и да събираш на пръв

поглед несъвместими неща, **е Кулинарията**. Безбройните рецепти свързващи хората по всички краища на света са най-естественият и лесно приложим символ на Еклектизмът, който всеки от нас ползва всекидневно.

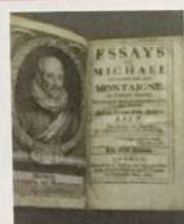
Тази снимка /по-голямата/, е от мое старо рекламno списание с идеи за Коледни-празници, което си бях купила от Luxeuil les Bain /France/, през 1992г. Изненадващо дори за мен е, че толкова много години изминаха от тогава, а идеите в него са все така актуални и вдъхновяващи, поне за мен.

**Три
снимки**
на тема
празнични
хапки, които
заимствах от
въпросното
списание и
приготвих
собствено-
ръчно,
за моето
семейство, в
новогодишната
вечер
на 2018г..

Често приготвям по някое ястие от това списание. Въпреки, че в него няма нито една рецепта, а само снимки на аранжирани маси за хранене, празнична декорация и идеи за подаръци, аз импровизирам с рецептите, според собственото си въображение. Чисто и просто прилагам формулата $E=(M+K2) \times 360^\circ$ - това е.

Не са рядкост и по-смелите ми опити, да експериментирам с продукти и гозби, узнавайки как авторът на някоя книга е похапвал. Така например, в момента чета Пътетисът на френският философ-есеист от 16-ти век, Мишел Дьо Монтен, "Из Италия през Швейцария и Германия", където той с безмилостна точност описва всеки ден от седемнадесет месечното си пътешествие и съответно от време на време споменава и ястията, които му поднасят сутрин, обед и за вечеря.

Което ме подсеща, че именно **ДЕКОРЪТ** /клик ... отваря статията-защо декор?/ е в основата или по-точно самата основа на сцената /и реалната и въображаемата/, в която живеем. Декорът е онова, в което се намираме и онова, което искаме или не-искаме да променим така, че да се чувстваме на мястото си - тоест в пълна хармония със самите себе си и с Природата. Или както бе казал гениалният творец, чието име за съжаление ми убягва: "Да почувстваме одобрението на Природата".

Поне, аз сама за себе си на това се научих през годините. Вече зная процеса и пътя, който ми предстои да изминавам, променяйки декора така, че всеки път да се чувствам добре. Но, разбира се, това не би могло да се случи пълноценно, ако не успея да съчетая собствените си представи с тези на любимите ми хора, които са, физически или мислено, винаги около мен.

Защо DECOR?

Защото ДИМАТА Декор, според Тълковният-речник, Означава:

б у к в а л н о:

мн. декори, (два) декора, м.

1. Подвижни изображения, предназначени за театрална сцена.

2. Прен. Нещо, което придава хубав, тържествен вид. Високите заснежени върхове бяха чудесен декор за снимките.

Синонимен речник

(същ.) декорация, украса, украшение, премяна, орнамент

(същ.) сцена, обстоятелства, фон, среда

одобни фрази в речника английски български. (12)

date decoration of independance written

Paecilomyces smilanensis

decorate

боядисвам, декорирам, награждавам, окичвам, ремонтирам, реновирам, украсявам

decoration

декорация, кичене, медал, накит, орден, украса, украсяване, украшение

decorative

декоративен

decorative arts

Декоративно изкуство

decorative item

декоративен артикул

Да вземем например масичката в хола.

Спрямо секцията и дивана тя е малка, но спрямо вазата и лампона, тя е голяма. Така, на практика излиза, че "масичката" в хола не е нито-малка, нито-голяма. Тоест, тя си е просто една обикновена- маса. Тоест- просто: "д у м а". Но, заобиколена от останалите мебели в хола, в зависимост от цветовете, както и от материите, от светлосенките при дневната и нощната светлина, и в зависимост от предназначението, което в отделните часове на денонощието ѝ отреждаме (за кафе, за обяд, за следобедно пиене, за вечеря, за гости, или за поставка на лампона, книгата и вазата с цветя), тя е толкова тайнствена и многолика, така както и ние самите, през очите на хората и животните около нас. По същата логика, без значение е и дали е нова или стара, дали е наследена или подарена, дали е запазена или овехтяла. Все едно- важното е как кореспондира с

цялостния облик на хола. Тоест, как си взаимо-действа с останалите мебели и как въздейства на обитателят/ите/ и посетител-ите в него.-/ ..клик... към Вътрешна Галерия състояща се от

40 снИМки са-мо на ма-сиЧ-ка-та в хола.

P.S. Порочните снимки.

са правени през годините, в дома/ и / в дома-офиса, в който, заедно със Съпругът ми живеем от 25 години / и / живеем-и-работим от близо 10 години..... Част от тях онагледяват и Процесът, по-време-на Работа с наши- Частни-Клиенти- Музиканти, в случая Баща, който току-що е закупил на Синът си първият- професионален-модел-Флейта, снимката е в деня на получаването на Инструмента./

Защо CONSULT?

Защото,

Консултация буквално означава **МНЕНИЕ**, давано от Специалист в дадена област. Тоест, работата на Специалистът, за който се предполага, че е Експерт в дадена област, е да дава съвети и препоръки, съответно на този, който го е потърсил именно с тази цел.

Лично аз, предвид това, с което се занимавам сега, като любител, а и онова, което съм работила, в ролята си на професионалист през изминалите години, бих могла безпроблемно да бъда **едновременно и в двете роли: и в тази на консултира-щият и в тази на консултира-ният**. Впрочем, както предполагам и всеки друг човек, който в един и същ момент може да бъде и професионалист и любител и аматьор, естествено в различни области.

Но, точно тук и сега, предпочитам да разкрия, или по- скоро да проследя важността и предимствата на ролята на този, който търси помощ от Консултант, тоест:

НАШЕ ВЕЛИЧЕСТВО – КЛИЕНТЪТ!

В този ред на мисли, предпочитам **всеки път, когато съм осъзнала необходимостта, от чужда помощ, да бъда пределно ясна и най- вече максимално открита и отнасяща се с пълно доверие, към Експерта**, към когото се обръщам за съдействие. / Независимо дали е лекар, продавач на сергията на пазара, майстор- готвач, дизайнер, общар, учител, градинар, производител и т.н.../

Именно по тази причина, огромната част от концентрацията ми и предварителната ми подготовка, се състои в това, внимателно да преценя качествата и уменията на Консултанта, към когото ще се обърна и да проуча методиката и подхода му на работа. Според мен, това е 99% -това гаранция, предопределяща - последващият задоволителен- резултат, **не за друг, а за самата мен. Както и незадоволителния, в случай, че не го направя!!!!**

Защото, по мое убеждение /в следствие на дългогодишен практически-опит/, когато при мен дойде Клиент, който подхожда именно по този начин, Аз-самата, в ролята си на Консултант, правя всичко възможно, не само да удовлетвори неговите представи за качествено извършена услуга, но и нещо повече- самата искреност и доверието, което той ми засвидетелства, ме карат реципрочно да върна жеста- превръщайки - него- Клиента автоматично в свой съмишленик.

Разбира се, когато съм в ролята на Клиент, не си правя илюзии, че винаги и безотказно, Експертите- Консултанти, ще се отнесат по същия начин и с мен. И точно затова, много, ама много внимателно, ги проучвам предварително. Така че, в края на краищата, да не се налага, аз да променям моите лични ценности,

изневерявайки на собствения си метод на общуване: **чрез доверие и откритост.**

Разбира се, няма как да спестя факта, че това съвсем не е лесна работа и отнема значително време, но само и единствено по този начин- гаранцията, водеща към успеха е 99% -нтова. Поне при мен.

Ре-зюме:

1. Каквато и помощ от **Експерт-Консултант** /клик...отваря НАВИГАЦИЯ към III- ти етап/ да потърся, никога не забравям, че именно аз съм тази, която го е потърсила, а не обратното.
2. Преди да отида при Консултант, винаги предварително съм си подготвила кратък списък, или рисунка, /или снимков материал с наподобяващи на моята- идеи/, за това как си представям в завършен вид това, за което съм отишла да се консултирам.
3. След като приключи първоначалната дискусия, абсолютно винаги, преговарям на глас пред Консултантата, в резюме, това което съм разбрала от разговора, с цел да се уверя, дали правилно съм схванала неговите съвети и ако не той да ме коригира, още на момента. След което, го моля и той да направи същото- тоест да повтори на глас, накратко, това, което смята, че бих желала да постигна, в следствие на неговата консултация.
4. Освен това моля Консултанта да ми опише стъпка, по стъпка, какво следва от тук нататък, тоест- своят маниер на работа, с цел да избегна изненади, по време на предстоящия процес на реализация.
5. Никога не забравям, че аз съм тази, която плаща на Консултанта, за неговата Експертиза, което, от своя страна, ми дава пълно основание да изисквам, той да си свърши качествено работата, до степен равна на моето удовлетворение. Още повече че, освен пари, аз съм му дала- при това в аванс- и безрезервното си доверие- нещо, което не всеки човек получава под път и над път.

Ако нещо е Красиво, то си е Красиво, и В тъмното и на Светлото, Независимо от това дали някой-то ще го Види, дали ще му се Радва, дали ще Разсъждава, тоест ще се Упражнява в рамките на собствената си еквилибристика да го Степенува, Осмисля или Обезсмисля. Дори то, самото не знае, че е Красиво, нито умее да бъде Красиво, нито разбира защо, Другите го определят като такова.

Както и да е, осъзнах, че именно това ме привлича, това са причините, поради които толкова се Опиянявам от Красотата. Тя ме държи будна, кара ме да мисля за нея, да я търся с единствената-Цел, да ѝ се влюбвам. Тоест да ѝ се Наслаждавам, Без да давам и Без да получавам. ТЯ Е ЖИВОТ. Тя съществува заради Мен. А на мен това ми-Стига. Естествено, тази констатация я правя сега, три години по-късно.

А тогава, докато страдах, съвсем не бях формулирала така Нещата. Проблемът. Даже Напротив, изобщо не-знаех, че това е Проблем. Усещах, но не знаех, не бях сигурна. Изпитвах Несигурност, Тревожност, Безпокойство, но не-знаех от къде идват. Просто бях Сигурна в едно-Нещо не беше наред! Но, незнаех КОЕ. УЖ всичко изглеждаше същото, всичко си беше на-мястото, както Винаги: Пълна-Хармоничност- като по учебник, Учебник който самата аз съм писала за-себе-си. Не знаех какво точно Не ми е наред. Изглеждах както-преди, общувах както-преди, Общувах със същите-Хора, същата-Котка, същите-Растения, същата-заобикаляща ме Среда. Същата-Работа-работех, със Същата-Храна се Хранех, Същото количество цигари пуших. Притесняваше ме Фактът, че Мисълта ми сякаш Не-се-Движеше, а се Въртеше- Ли въртеше в-кръг. Едно и също, едно и също се повтаряше, потретваше, подесетваше и ПАК, И ПАК... Естествено нищо-съществено, не успях да уловя от мисълта си, тъй като от това Въртене, ме болеше-Главата, виеше ми свят и ми се гадеше Непрестанно. И така всеки-ден се питах. Въпрос след въпрос, след Въпрос, След въпрос И ПАК въпрос. В продължение на часове.

Ако не бях аз самата, тази която-пита. Ако не бях аз-самата, този-когото пита. Ако не бях аз самата, тази-която-помни какво се е питала-тогава, Преди да започне да си записва. Ако не бях аз-самата, тази която Реши да Пише, това което се пита-сега. Ако не бях аз самата, тази-която-пише, Сега за онова, което е Мислила и се е питала-тогава, Без да го е Записвала. Никога нямаше да се Доверя, на това съдържание, на този текст. Никога нямаше да се Доверя на Човекът, който го е писал. Но ето, че това съм аз. аз тогава и аз сега. А, това е Моята автобиография- от там и тогава- до тук и сега, Описана от мен-сега.

И в този ред на мисли: Коя съм аз? - аз съм независима. аз съм Г-жа Независимост. Ако съм зависима, това не съм ли аз? Мисля, че не съм. Следователно само когато съм независима съм аз. А, когато усетя, че съм зависима тогава е някоя-друга. Да, така мисля. Друга, която не-познавам. Друга, която Също не-ме-познава. Тя е Пълната ми Противоположност. Тоест, тя е зависима. Тя е Г-жа Зависимост. Тя е различна от мен, на която не-вярвам, друга на която не-се-доверявам, не-мога да разчитам и дори направо-мисля, че тя е Способна да ми Навреди и като го Споменах, сигурно го е и правила вече, направо съм Абсолютно-сигурна, не само че го е правила, но и Сега в Моментата го прави, **причинява ми болка**, О, ДА- Вече и **Физически я усещам**. Но аз съм Независимост. Това е моята дума това е моето-ДНК. аз се разпознавам по нея. По Усещането, което тази дума предизвиква у мен, по Чувството което ме съпровожда и по Мислите, които ме спохождат и по Излъчването ми, което е в следствие на всичко това. По- категорична не помня да съм била. А може и да съм?

Любопитството ми, обаче ме отвежда отново при онази-другата, Г-жа Зависимост, която не-познавам, нито пък тя-мен. Та, за нея ми се иска да по-раз-мислявам. След като не я по-знавам, тогава от Къде знам коя е тя? А да сетих се. Сетих се, че я познавам, доста бегло. Срегнах я за кратко, обменихме опит и се Разделихме по Живо по Здраво. Всъщност това е пълна-измислица.

Познавам я от много-години, почти от както се помня. Но не сме разговаряли. Просто се Срещаме и се разминаваме. Не, не е като да се правим, че не се виждаме, сякаш сме Сърдити, напротив, даже доста Радушно си кимваме и се разминаваме. Последно я срещнах преди три години.

Това беше времето, в което започнахме всеки-ден да се **виждаме**. Сприятелихме се някак си. Тя беше същата като мен. Подхождахме си, Допълвахме се, Веселяхме се И си-споделяхме. Чесно казано, установих, че е пълно-мое-копие. Направо Невъзможна-прилика. Толкова еднакви, та чак Не-може-да бъде. Не за друго, ами ПРИРОДАТА не би допуска такива прилики. Всеки би различил еднояйчни-близнаци, но нас двете не. Никой не ни различаваше, и как иначе та ние самите не можехме да се различим. А бе направо се сляхме. Сляхме се В едно и започнахме да се чудим какво общо име да си измислим. аз съм г-жа Независимост, а тя Г-жа Зависимост. Как да ги съчетаем, как да ги съединим в едно цяло? С тире ли? Г-жа Не-Зависимост или Не(Зависимост), но това изобщо име ли е? Не, не става, това би означавало, че едната се казва Не, а другата Зависимост, от което следваше, че аз съм г-жа Не, а тя обратното- Г-жа Да. Смешно, нали? Чудихме се, Умувахме, а времето отминаваше покрай-нас.

И така ден, след ден, месец след месец, докато, установих, че почти цело-дневно се намирах в леглото в една и съща Поза. Ставах сутрин оправях леглото и пак лягах. Не ми се правеше Нищо, имам предвид нищо-друго-освен да проследявам диалогът между Г-жа Независимост и Г-жа Зависимост.

Явно е, че това Не беше Диалог, а Монолог. И още по- явно бе, че само и единствено аз знаех за това. В с-мисъл какво правя всъщност. Никой освен мен не-подозираше за това мое занимание "под прикритие". То остана не-видимо за цялото ми обкръжение от познати и (не)познати, любими и близки. Подобно на Мисълта ми, която винаги остава (не)видима за околните. За жалост, в някакъв момент вече бе не-уловима и за мен. Тоест вече и аз самата не-знаех какво Мисля, какво-Правя, Какво-да-правя-сега И още по- малко Какво Ще-правя от тук нататък. Тормозеше ме основно Мисълта, че настоящето ми е Самата перспектива за моето бъдеще.

Не-намирах причина да се надигам от леглото. Защо да се събуждам? Защо изобщо съществувам? Нужна ли съм на себе си? Нужна ли съм някому? Боли ли ме нещо? Къде ме боли? Кое точно ме боли? Днес ще ми мине ли? А утре пак ли ще боли? Не-знаех. И ВСЕ това си повтарях. Незнам. ПИТАХ СЕ Какво да на-правя? И нищо. Просто отговорът беше Незнам! **От време на време** това ме убесяваше и отивах на доктор. Естествено избирах-на Кой-лекар да отида според дневната НЕПОСИЛНА-болка. Ту затруднено-дишане и Кашлица, което бе Диагностицирано като Астма, ТУ нови Алергии (освен тези за които вече знаех), включително към Котка (да се чутиш от къде, след като цял живот у дома има котка). Ту БОЛКИ в кръста и раменете с Диагноза двустранно гръбначно ИЗ-кривяване, ту-ГАСТРИТ, болки в ставите и схващания на крайниците, ту във-венците В следствие на напредналата фаза на парадонтозата ми,...

Какво правех между-временно? Имам предвид между времето, тоест **във времето** когато не обикалях болниците и медицинските кабинети, и не чаках с часове пред тях. През това ВРЕМЕ аз работех. Болките ми, по никакъв начин НЕ-подсказваха на околните, чрез външния ми вид, степента на страданието, което изпитвах. Така, че работех Усилено. Върших си работата. Коя работа ли? Ами тази която върша и сега: аз съм жена, дъщеря, съпруга, сестра, леля, снаха, съседка, колежка, братовчедка, племенница, внучка, позната, непозната. С тази разлика, че тогава имах и още една длъжност - пациентка. А, да и най- добра приятелка на г-жа Зависимост.

Та докъде бях стигнала...

Лежа в леглото, шляя се от Стая в Стая и все едно и също правя - мисля, размишлявам и най-вече се питам: въпрос, СЛЕД въпрос, след
ВЪПРОС...

Изневиделица, съвсем неочаквано ми хрумна - защо пък да не изкарам курс по нещо. Позабравени усещания, но тъй прекрасни и **тъй мои**. По какво обаче да бъде? В миг усетих Тръпка, Вълнение **по-точно порив на вдъхновение**. Позабравени усещания, но тъй прекрасни и **тъй мои**. Сякаш се ЗАВЪРНАХ, искам да кажа г-жа Независимост се появи **от нищото** и се настани **уверено** на столът пред компютъра. В типично нейн стил с присъщата си увереност започна да търси **курсове в интернет**. Но, също толкова присъщо за нея почти-веднага **стана** и Отиде да запали **цигара** в другата стая, за да Обмисли преди това, **точно** какъв курс и се посещава. Чудеше се дали да запише-курс по нещо което **не-знае** или по нещо което **Знае**. Ако курсът е по нещо което не знае, следователно не умее, ще научи **НЕЩО**. Но, ако пък Курсът е по нещо което **умее**, ще бъде **по-спокойна**, че го умее и може би ще се зарадва да го **подкрепи и със знания**. От което следва, че вероятно **няма да научи** нещо кой знае колко НеОбичайно, но пък ще срещне **нови хора**, които тя (не)познава и дори още по-добре, хора, които (не)познават **и нея**.

Звучи добре! Хем ще е С-покойна посещавайки курса, ХЕМ Ще има **повод** - тоест **СМИСЛЕНА ПРИЧИНА** **най-** после да стане от леглото и да излезе. Още щом взе **решението**, по най-бързият начин се раздели с приятелката си г-жа Зависимост и забърза към Университета.

И така завърших курса. **Но**, точно ДЕН преди, **последния урок**, болките които не бяха **спирали** нито Ден, се задълбочиха до такава степен, че наложи по спешност да ме **хоспитализират**. Оперираха ме на следващият Ден. Полипи- въз-паление на синусите. **Бях в**

болница общо 3 дни. **Почувствах се** перфектно. Чесно казано, дори не помня кога съм имала толкова- **Е** нергия.

Само седмица по-късно летях в **самолета** за Берлин. Там със съпругът ми, отпразнувахме 30 години от брака ни заедно с нашият Кум. Това бяха едни от най-прекрасните дни в живота ми. Споменавам го не за друго, а защото намирам, че живота ми като цяло (естествено до-сегашният), е изпълнен с безброй подобни прекрасни дни. **И да, не се колебая** да включа **КЪМ тях и тези**, в които **пОсещава-х** Курса **и ТЕЗИ които пре-карах в Болницата**, а и тези преди-това.

II-ра част

Госпожа (Без)Отговорност

ЛЮБОПИТСТВОТО МИ често ме кара да надничам Отвъд тясната-пролука на човешката си същност за да Разбера: **Защо** Природата ми е дала- на мен човека- Мисъл, тоест Смисль? Защо ме е **Дарила** или по- скоро **Обременила** с умствена-ДЕЙНОСТ? Ако е вярно **твърдението**, че в Природата има закономерности, но не и случайности, тогава **питам се**: Случайно ли Мисълта ми е част от тази Закономерност? **Да не би** пък, **закономерността да ми се привижда като Случайност?** И още, питам се дали пък точно в това не се **крие** Смисльът на без-смислието

на **М** оят човешки-Живот?

Това се питам **сега**, но тогава, имам предвид **преди** да навърша 50 години, още се лутах, търсейки **логика** в Лотарията на **собствените си гени**. Търсех и логиката на ПРИРОДАТА, тоест Логиката **във всичко** което знаех и незнаех взето заедно. Не-знаех какво точно да се попитам, не-знаех и как точно да формулирам въпросите СИ, така че отговорът да се появи **изведнъж, но признавам**, че това занимание ме **ЗАБавлява**-ше. Забавлява ме и СЕГА, дори когато **имам** някои отговори, но по-същата-причина, **неискам** да спирам да се Питам, **ЛИ** питам... и дори **смятам** това да бъде част от **пРияТниТе** ми занимания и за **напред**, постоянно **до-без-край...**

И така, след операцията, приключването на курса и пътуването в чужбина, моето ежедневие продължи както обикновено. Работех усилено. **Вършех си работата**. Коя работа ли? Ами тази която върша и сега: Аз съм жената, дъщерята /по- голямата/, съпругата, сестрата /по- голямата/, лелята, снахата, съседката, колежката, братовчедката, племенницата, познатата, непознатата. В студ, в жегата и в мъглата, и когато вали дъжд, и лете и зиме, на пролет и през есента, по време на земетресение или градушка, в кал и в прах и вятър, когато е натрупал сняг, мокра или суха, нощем и денем. Просто работя. Нищо особено.

Но, за разлика от сега, когато бях Дете имаш много-повече-работа. Работа, която криеше много по-големи от-го-вор-но-сти. Въпреки, че бях малко момиче-нче имаш куп **Задължения**. Бях поела отговорност да Стана голямо момиче, да бъда от-личничка, да стана де-войка, да стана студен-тка, да стана жена, да бъда съпруга, да бъда майка, да бъда достоен човек. И по възможност в същият ред. Естествено не знаех точно какво значи всичко това, но пък усещах, че това са искрени **пожелания** отправени от близките ми, към мен. От мен се очакваше само да бъда послушна. Слушам ли, всичко останало постепенно ще се подреди от само себе си, когато му дойде времето. Тоест когато порасна. Бях обградена от много роднини. Имаш голямо семейство: майка, татко, двама дядовци, две баби, един пра- дядо и една пра- баба,

вуйчо и вуйна, леля и чичо. И естествено още много, много лели и чичовци, които са техни първи братовчеди, както и техните деца тоест мои втори, трети и четвърти братовчеди. Така, че детството ми преминаваше в много срещи и общуване с най- различни хора.

Между тях разбира се бяха и съседите, както и техните деца и братовчеди, също и приятелите на всички мои роднини, които непрекъснато идваха у нас. По същият начин по който и ние ходихме у тях. Така, че детството ми преминаваше в запознанства и общуване с всеки от тях. Посрещах любовта им и им отвърщах със същото. Просто исках да съм като тях.

Нямах причина да бъда непослушна, просто защото не исках нищо. Нищо повече от това, което имах- а то беше да общувам когато ми се общува, но също така и да не общувам когато не ми се общува. Това бе напълно възможно по една и съща причина. Хората, които ме заобикаляха, не общуваха само с мен, а общуваха и по между си. Аз или разговарях с тях, или ги слушах, или ги наблюдавах, или се занимавах с моите си детски неща. И зиме и лете, на пролет и през есента.

Така се нижеха невинните години. Неусетно ден, след ден, месец след месец, аз все се питах и откривах по някои отговор, на нещо което не знаех. Питах защото знаех или по- скоро очаквах, че все някой от всички тези хора, с които бях обградена ще знае. И беше точно така. Ако, този при когото отидех беше зает, отивах при друг, ако той не ми дадеше достатъчно изчерпателен отговор, отивах при друг. Получавах толкова отговори колкото и въпроси задавах. Нямаш нужда от нищо. Имаш всичко. Всичко което ми е нужно. Необходимото за да се чувствам прекрасно. Не исках нищо повече от това, което имам.

Но, ето че пораснах станах **К**ака. Първо на моите първи братовчедки, една след друга, после на моят първи братовчед, а по- късно и на моята сестричка и вторият ми първи братовчед, които се родиха почти едновременно, с една седмица разлика. По това време, аз бях вече Ученичка. Знаех какво е да бъдеш оговорен, дисциплиниран и с цялата си енергия, се стараех да им покажа, какво съм научила. Питаха ме, не питаха, аз ги съветвах, наставлявах и поощрявах. Но, пък трябваше да им бъда и за пример, което от своя страна ме задължаваше да покрия очакванията, които всички ние очаквахме Аз да оправдая. Имаш предвид не само по- малките, и не само по- големите, но и Аз самата към себеси.

Естествено, добронамерените и искрени пожелания които продължавах да получавам от най- близките си, както и от техните колеги и приятели, предизвикваха у мен Автоматични обещания. Обещания, които обаче не можех винаги да изпълнявам докрай. Просто защото толкова можех, а не защото не исках. Дори напротив исках, но неможех, колкото и Очевидно да беше това, но вероятно само за мен. Разбира се, търсех и намирах Оправдания, искам да кажа Доказателства, най- малкото, че се опитвам да върша всичко това еднакво добре. Доказателства най- разнородни, за да се оправдая веднъж пред по-малките, втори път пред по- големите и трети път пред мен самата.

Имах много съученици и от училище и от многобройните курсове, които посещавах през годините. И да- техните приятели бяха и мои приятели. На някои от тях аз бях най- дора приятелка, на други приятелка, на трети не чак толкова близка, на четвърти предполагам съперница, или просто неприятна, а сигурно е имало и такива, които изобщо не са ме забелязали, въпреки възможно е и обратното от моя страна. Просто растях. И да- стараех се да бъда все по-самостоятелна. Да не питам за всяко нещо, така както преди. Сама намирах отговорите на въпросите които ме вълнуваха, просто защото вече знаех къде да ги търся.

Вече бях Девойка, но все още имах много работа. Не толкова натоварена, както преди, но все пак работа. Всъщност като се замисля, точно по това време май изобщо Нямаш работа- освен една единствена задача и тя бе да мисля основно за себе си- тоест за Красивата независимост и Независимата красота.

Чесно казано, от сегашна гледна точка, имам предвид от въгълът на сегашните си 50 години, трябва да призная, че помня почти всеки ден от онзи период, там и тогава. При това с неподозирана за мен точност. И не- не си въобразявам, защото все се намира някой, с когото да си припомним по някоя и друга подробност от тогавашните времена. В общи линии, меко казано преминах през пубертета доста бурно. И някак странно е, но имам усещането, че сега повреме на току- що споходила ме Критическа възраст, изпитвам същите бушуващи емоции, както тогава и там, в онези години. Стихийна енергия, на приливи и отливи. Усещане за стабилност и нестабилност. Сигурно затова, някои наричат тези години "Втора-Младост" или втора възраст или нещо подобно. Явно това са двете критични- възрасти в Живота на човека, или поне тези през които преминах до сега, защото съм Чувала и за Трета. Предполагам, която би ме споходила, ако доживея до 80.

ПРИРОДА- можеш винаги или почти винаги да си я **Обясниш**, но не успяваш винаги или почти винаги да я **Обхванеш**, а камо ли да я подчиниш на собственото си човешко-несвършенство и още по- малко на поетата-Отговорност да му се Противопоставяш.!!!

Неусетно минаваха дните, станах съпруга, снаха и колежка. Но, същевременно все така дъщерята, внучката, племенницата, братовчедката, съседката, приятелката и съученичката. Както и предполагам за някои съперницата, неприятната, безличната. Такава бях за другите. За себе си бях все така независима и умееща да открива и съзерцава КРАСОТАТА-наоколо. Така и не станах от-личничка, нито студентка, и така и Не пожелах да бъда родител.

Чесно казано, изобщо не съм се замисляла **защо? Защо**, всъщност не бях отличничка? Бележникът ми бе изпълнен с всякакви оценки. **Двойки, тройки, четворки, петици и шестици**. Но, никой от тях не преобладаваше за-дълго, все се ре-ду-ва-ха. Вероятно по тази причина, нито на мен, нито на другите не ни хрумна да ставам студентка, та нали щеше да бъде същото- про-сто повторение. Кому е нужно?

Защо обаче, не пожелах да бъда Родител?

Със Съпругът ми никога не сме обсъждали сериозно тази тема: "дали да имаме деца?" В началото, когато ни питаха **ИМ** казвахме, че ни е рано, а после пък, че вече е късно. Напоследък, ползваме **назаем**-Отговорът на Философът- ми-сля, че беше Талий, който на въпросът: "Защо нямате деца?", отговарял: "От любов към децата". Друга, също толкова **Логична** за мен причина е, 10 годишната ми ра-зли-ка със сестричката ми, както и с Пър-вите ми Бра-тов-че-ди. Тоест когато приятелките Ми играеха на кукли, аз имах **ЖИВИ** Бебета у дома, вживявайки се До-краен-предел в Ро-ля-та на "Майка".

Но в момента, от ди-стан-ция на вре-ме-то, ми Хрумва и още един Вероятен-отговор, не само **защо** (не)станах родител, но и може би **защо** всъщност (не)станах нито студентка, нито отлична ученичка.

Мисля, че възможна причина би могла да бъде и една реплика в час по **Л**итература, **У**чилеката, която беше и нашата

Класна-Ръководителка в четвърти клас, веднъж спомена нещо от сорта, че "Всяко дете **ТРЯБВА** да се Стреми да

Над-мине своите родители!". Всъщност, не съм съвсем сигурна дали каза точно това или пък аз съм чула погрешно,

както и да е- няма значение. Важното е, че това разбрах!

Ще бъда неискренна, към себе си ако скрия, че тази мисъл ме развълнува дълбоко и продължи да ме вълнува дълго време. Тогава бях на около 11 години. Дни наред се чудех, как бих могла да надмина моите Родители?

Та те са върхът!!!

Майка ми, Баща ми и всички мои Роднини от огромното ми Семейство, бяха за мен Абсолютен Върх! Върх, както в собствената си, така и в обществената си Реализация. Изключително Уважавани и Ценени, не само от мен, но и от Всички други хора, които ги срещаха и поздравяваха за Успехите им в мое присъствие, с което Затвърждаваха това мое убеждение през годините.

Те имаха най-разнородни Професии и Хобита: инженери, спортисти, счетоводители, иманяри, художници, шивачи, строители, сладкари, домакини, банкери, градинари, лечители, предприемачи, архитекти, земеделци, адвокати, плетачи, журналисти, готвачи, фабриканти, търговци, пастири, учители, доктори и музиканти.

Според мен, аз няхах практическа възможност да надмина това, което те вече са направили и постигнали. Подобно на Състезателни-Расови Коня, всички те, не само бяха постигнали, но и продължаваха да жънат успехи и в професиите си, и в хобитата си, а даже и като Аматьори-захващайки се с нещо за първи път, то пак им се получаваше. И сякаш тази моя констатация, противно на очакваното, вместо да ме амбицира, точно обратното дотолкова ме успокои, и ме накара да се почувствам толкова удобно и приятно в собствената си Самодостатъчност, че от тогава и ден повече не съм разсъждавала на тази тема.

Стана така, че нищо не подозиращата госпожа по литература, без да усети, промени Посоката на Вятъра в моето Съзнание, който отнесе със себе си Част от моите детски обещания.

P.S.

Няколко години по-късно, научих че съществувал и още един вид коне, наричани Мустанги. * Мустангите (*Equus przewalskii f. caballus*) са диви коне, наследници на пренесените в Северна Америка от испанците през 16 век опитомени иберийски коне, кръстосани с други породи, подивели и размножаващи се в прерията. Името „мустанг“ идва от испанската дума *mesteño*, която означава „бездомно“ или „диво животно“, изведено от израза *la mesta* – „принадлежи на всички и на никого“.

За мен, "Искам" означава "Немога". Защото, ако искам нещо се старая сама да го постигна, а не да го изисквам от друг. Следователно щом го формулирам като цел, веднага го изпълнявам, още преди да съм изрекла, че го искам. По тази причина, обикновено си поставям съвсем Краткосрочни цели. Същата максима прилагам и когато неискам. "Неискам" означава, че Имам достатъчно и всичко в повече, ще ми бъде прекалено- имам предвид за моите възможности, независимо за какво става въпрос.

Та, тогава още по онова време, докато бях Дете, аз очевидно съм разсъждавала по същият начин. Имах всичко, от което се нуждая. Не бях в състояние да поема повече, нищо повече, освен Обич, естествено. Защото, Обичта е нещо подобно на Красотата- като я умножиш по Обич прави пак Обич- какво друго? Няма как да я Степенуваш, защото Обратното на "обич" е омраза, а "омраза" е нещо друго -Нали?

Проблемът ми беше какво да правя с Обичта, която извираше около мен отвсякъде. Бликеше от Семейство и Роднини, от Приятели и Съученици, от Колеги и Познати, а понякога дори и от съвсем Непознати. **Достраша ме да-не-се-уда-вя** в тази **Обич**

(която, част от тях наричаха с Гръмката дума "Любов!"). И взех Решение, че колкото и да ми се струва (без)отговорно, **Ще я**

връщам-Обратно. Буквално всеки път, когато някой ме даряваше с Обич, аз му отвърщах със същото, така, че отново аз си оставах същата както преди. **Между другото, някъде по това време осъзнах и смисъла на думата "Любител". Според мен, Любител е Човек, който Обича да прави нещо което Обича.**

III-та част

Г-жа (Не)Истина

Аз?

ПИТАМ СЕ: Чия съм

На кого принадлежа? На себе ли, на Съпругът си ли, на неговите Родители ли, на

Сестра си ли, на нейното Семейство ли, на Майка си ли, на Баща си ли, на Бабите и Дядовците си ли, на Пра-Бабите и Пра-Дядовците си ли, на Вуйчо си ли, на Вуйна си ли, на Леля си ли, на Чичо си ли, на Първата ми първа-Братовчедка ли, на Втората ми първа-Братовчедка ли, на Първият ми първи-Братовчед ли, на Вторият ми първи-Братовчед ли, на останалите ми Лели и Чичовци, които са сестри и братя на моите баби и дядовци ли, на техните Деца- тоест мои Втори, Трети, Четвърти ... Братовчеди ли, на Съучениците и Съученичките си ли, на Колегите и Колежките си ли, на Клиентите и Клиентките си ли, на Съседите и Съседките си ли, на Приятелите и Приятелките си ли, на Познатите си ли, на (Не)Познатите ли, или пък на **ПРИРОДАТА**? Питам се, наистина ли се питам това? Направо **НЕ Е ИСТИНА**, че се питам това? Но, за да разбере, вероятно ще се наложи да попитам Всички-Заедно или по- скоро Всеки от тях по Отделно. Каква е Истината? Коя по- точно е Истината за мен? За мен, като Човек- човекът- Жена, Съпруга, Сестра, Дъщеря, Леля, Снаха, Колежка,.....

Да не би пък да се лъжа? Да не съм Лъжа? Да не би пък наистина да съм (не)видима. Тоест изобщо да не съществувам, а да си Мисля, че съществувам. Да не би така както мисълта ми е невидима, и Аз самата, да съм напълно невидима, за околните. Може и така да е, защото

понякога не ме Чу-ват, нито какво им

Го

-во-ря, нито Ви-ж-да

какво Пра-вя.

Нямам доказателство, че Мисълта ми съществува. По нищо не мога да позная кога мисля, какво мисля- не(мога) да уловя, да изолирам дори една единствена нишка от Мисълта си та да я видя, поне за да я покажа на друг. Да покажа Логиката на Моята Мисъл, тоест Пътя, по който тя се

Движи. Остава да разчитам на д-у-м-и-т-е си, на д-ействи-я-та си, които всъщност макар и (не)съвпадащи, все пак по **Д** казват, ако не

друго, поне че съм човек. Тоест притежаващ умствена-дейност наречена Мисъл.

И ето

, случи се, напълно (не)случайно, (не) логично и (свръх)-(не) естествено, един ден излизайки от вкъщи с намерението да отида до пазара, после да се отбия до банката, след което на зъболекар, (не)надейно се отклоних от пътя и се озовах в един цветарски магазин.

Но, преди това, **К**ратка **ПРЕД-История**.

Май пропуснах да спомена, че курсът който изкарах месец преди това, беше по Флористика. **А**рхитектката, която го водеше за мен беше сякаш олицетворение на самата Природа, като капка Роса върху Цвете. Сияеща, озаряваща, вдъхновяваща и разбира се знаеща, че все още това което си струва да узнае тепърва предстои, тъй като самата тя беше тъй чиста и нежна, сякаш беше дете. Е, поне в смисъла на възрастовата ни разлика. Беше с 15 години по- малка от мен. Помислих си, какво по- хубаво от това да попаднеш на Учител, с който освен, че ви свързва любовта към Природата на Растенията, ви привлича и Любовта към Животните / тя- е- и- **практикува-щ Художник**/.

Нима не е това, най- свършеният за мен **ПРЕПОДАВАТЕЛ**, при когото самата **Природа ме доведе**. Преподавател, който не те пита: "Какво е искал да каже Авторът в това произведение?", по простата причина, че **Авторът- Творец** е самата Природа. Все едно да я попитаме.

ЗАЩО е създавала толкова видове рози и защо някои от тях нима **Т**-бодли. Или пък, какво е искала да ни покаже **Д**-скаже и да ни ви **У**-ши

като е оцветила хибискусът

Искаше ми се курсът да не свършва никога. Бях опиянена от Жаждата да науча повече за Цветята, или по-скоро за всички Растения. Въпреки, че смятах, че умея да общувам с цветята, да им се любувам, това вече не ми стигаше-исках да Зная повече, колкото може повече за тях. Интересувах се Произходът им, начинът по който се Отглеждат, Грижите които трябва да се полагат за тях, всяко какво-Обича, какво Не-обича, къде Вирее най-добре, от кой Континент на Земята е, Как се казва?..... Впечатлявах се от видовете Комбинации-Композиции. Всяка за отделен-случай, за Празници, за Ежедневие, композициите от свежи ИЛИ сухи цветя, от цветя И плодове, растенията В саксия, а също така и опаковането ИМ, Превръщането им в символ на Нещо, каквото и да е. Изобщо всичко, всичко за Растенията ми беше много-интересно. Бях ненаситна за знание. Чувство, което ми бе тъй непознато до сега. Ровех се по цял ден из интернет, разглеждах списания, прелиствах книги, чоплех си моите цветенца в съндъчетата на терасата и саксийките вътре, а също ходех да се любувам на видовете по поляните, и из гората. Не, че не правех Част от това и преди, но сега сега, Сега вече бях Здрава-Пращях от Енергия и Исках още и още. Сякаш да се уверя, да докажа сама на себе си, че всичко това е ИСТИНА.

Та докъде бях стигнала, а да Цветарският магазин.

Още пред вратата ме привлякоха подредените в шпалир двойни редове Лимонови и Портокалови Дръвчета, и сгушените до тях туфички от Билки и цъфнали-сезонни-растения Сияещи и Ухаещи, полюшквани от нежният, все още утринен Ветрец. Отворих стъклена врата, направих две-три крачки, колкото да се уверя, че наистина няма никой. Дочух нежен-Женски глас, очевидно от горният етаж, който пошепваше нещо, вероятно на малко-детенце. Покашлях леко и приветливият глас ми даде знак, че идва.

По обляните в слънце стълби, слизаше млада-жена-по скоро момиче, с ярка оранжево-розова коса, няколко пиерсинга по лицето, с пъстри-меки панталони и бяла блуза, а в скута си – по скоро в сгъвката на лакътя си държеше невръстно-кутренце. Поздравих я и така разбрах, че е Чужденка. Обменихме няколко думи и аз, абсолютно в разрес на обичайното си поведение, (не)волно я попитах дали има някакъв вариант да започна почасова-работа в Този цветарски-магазин.

Тя веднага звънна на някого по телефона (разговорът продължи не повече от 1 минута), след което ме попита дали съм съгласна да започна още от-утре. Естествено приех веднага. Бях на седмото небе!!!

Съпругът ми (семеен-бизнес)

Въпреки, че от 25 години работим заедно със **Съпругът ми (семеен-бизнес)**, само-двамата, стори ми се оправдан рискът да започна, същевременно и втора-работа. Разбира се, той (веднага щом научи) също ме окуражи, впрочем както винаги. С него се познаваме от 32 години и сме **Семейство** от 30 години, 25 години, от тях работим Заедно, а от 12 години сме Денонощно-Заедно, защото ра-бо-тим от къ-щи. Просто сме, не-що като (Две в Едно).

Но, **ф**акт е, че някак си Успяваме да бъдем и достатъчно самостоятелни и **не-обвързани**, по простата причина, че нямаме нищо, а **Ма** абсолютни нищо, което би могло да се де-ли. Никави материални-активи, нито физически. Единственото което ни свързва е **ОБИЧТА**.

И така, започнах да ходя и в **цветар-ският-магазин**. Оказа се, че колоритната ми колежка-шефка е португалка. Този факт, няма да крия, ме опияни още повече. Не стига, че ще Работя С-цветя, ПРИ-цветя, ами ще бъда ПРИ-Чужденка, при това точно поругалка. "Това е нова страничка в живота ми", помислих си. Още повече, че от операцията на синусите, която ми направиха, бяха изминали не повече от два месеца. Нов-момент, с нова-енергия, с нов-попътен вятър, както се казва.

Пътешествията ми из чужбина, до този момент, и особено по-продължителните от тях, ми даваха усещане за Космополитност. И в чужбина Обичам да правя същото каквото и Тук-да-наблюдавам, да-слушам, да-общувам и да-се-наслаждавам на ПРИРОДАТА, на различните култури и хората в различните държави.

А сега, сега можех да правя това по цял ден. Тя бърбореше непрекъснато с нейният сладък акцент, от време навреме я молах да попее фаво и тя го правеше с удоволствие. Учеше ме, обучаваше ме в практическото приложение на онова, което бях научила, както и на това което вече знаех от личния си 50 годишен самостоятелен, и наследен опит. Обичах да я гледам отстрани как грижливо и в същото време с уникална бързина, и лекота обработва цветовете. Чесно казано, не рядко това ме просълзяваше, та по някога дори и в присъствието на клиенти. Тя беше истински творец. Тя е истински творец. Извайваше неповторимите си композиции с небрежността на дете, и с педантичността на перфекционист. С ювелирна точност и небивало търпение, изпипваше всяка текстура до последната-невидима за мен пращинка.

Странно, е но ми напомняше за мен самата. Въпреки, че е с 10 години по-малка, тя бе всичко онова, което аз исках да бъда. (В един

кратък период от живота си преди доста години исках да съм **цветарка** . Това беше в годините, когато завърших училище и със

Съпругът ми за-ми-на-х-ме да-живе-ем в друг-град. Но, така и не се случи, имам предвид Про-фе-си Онал-но да се

занимавам с цветарство. Любител винаги съм била, дори още преди –да-се-родя, защото голяма част от роднините ми имат силно развита

Обич към ПрирОдата и Расте-нията.

Та, тя- португалката, беше онова, което аз бях пропуснала да бъда. Да имам непрекалната връзка с растенията, да придобия толкова умения и знания за тях, такава техника, сръчност и лекота, толкова изящество и самокритичност. Е, може би последното не ми е убягнало чак толкова.

Същевременно, по ирония на съдбата, на нея и липсваше точно онова, което аз бях - имам предвид моите умения, придобити знания и личен опит.

Дните, прекарани в този цветарски магазин, с това момиче, с всяка изминала секунда ме връщаха или по- скоро ме обгръщаха със

спомени от целият ми живот до сега. 50 години започнаха да се търкалят с бясна скорост. Препуск

главата ми, и за щастие или (не)щастие, всичко това не остана не-за-бе-ля-за-но от близкото ми обкръжение. Ту плачех, ту се смеех, ту оживено разказвах, но всичко, всичко бе от радост. Неопишуема радост. Радост, която посмъртно не можех да овладее- дни наред. Получи се нещо като "Хипертрофия на радостта"!!!

И така, докато един ден посетих Психолог. Споделих с нея, нещо подобно на това, което описвам тук и сега, с надеждата, тя да ми издаде някакъв документ, че съм наред или пък, че не съм в ред. Но, за нещастие, Психоложката недоумяваше причината за присъствието ми в кабинета си, и така и не пожела да ми издаде писмена-експертиза. Но, пък с шеговита усмивка, ми подсказа, че ако толкова много настоявам за Епикриза на психическото си състояние, такава бих могла да получа само от Психиатър. Естествено, още на следващият ден вече бях в кабинетът по Психиатрия, където за мое още по- голямо съжаление, бях посрещната с още по- голямо недоумение, а за документ изобщо и дума не можеше да става. Реших, че дипломираните Доктори няма да ми помогнат и пробвах с Коучинг. Там положението се оказа същото - все един и същи въпрос: "-Всъщност какъв е проблемът?" и все един и същи отговор: "-Ами не забелязвате ли- Хипертрофия на Радостта!" и все една и съща Реакция- широка усмивка.

В крайна сметка, реших да не харча повече пари по тази тема, а и трите срещи с Експерти в областта на човешката психика, ми бяха напълно достатъчни. Все пак три (не)познати жени, реагираха напълно еднозначно, на един и същи разказ. /Тоест на това, което описвам тук и сега/.

Затова реших да послушам първата от тях -Психоложката, която ме насърчи да опиша Вдъхновението си, изворът на Радостта си. За мен това означаваше само едно- да направя това, което умея най- добре. Тоест, ДА ЖИВЕЯ!!!

Така и направих, просто продължих. А това, което се случи или тепърва предстои да се случи всеки го знае. Или поне, тези които вече знаят какво означава- Eclectic Décor Consult. Защото бъдещето е същото, като миналото, просто няма логика да бъде друго. Поне така мисля аз.

любител-естет

P.S.

Моля, да ме извините за досадните право-писни грешки, с които вероятно (подобно на забързани мравки изкачащи от мравуняк), разсейвам читателската ви нагласа, но предполагам вече сами се убедихте в собствената ми несъвършенност. А и както споменах, в

часовете по Литература, бях заета да мисля за Нещо-друго и очевидно съм пропуснала, именно уроците по Гра-ма-ти-ка.

*

Настоящият откъс е из "Авто-био-графия на една (Не)Позната", което по същество е Есе- едно из Между всички

Времето

в Сборникът ми "Просто ми-сли", които по всяка вероятност, с се надявам да по-

ме-стя, под фор-мата на фрагменти... /клик...към Фрагменти..../, очертаващи Концепцията на Eclectic Décor Consti.

/клик ...към Концепцията

като Цяло

Защо реших да оставя текстовете в този сайт без редакция?!

Скъпи Читатели-Приятелите-Рекламодатели,

Моля, да не приемате наличието на безброй правописни грешки, като израз на неуважение към себе си, защото това би било погрешно схващане. Моето единствено съображение да не редактирам текстовете се свежда до следните три-причини:

1. Преди всичко, това което пише в сайта представлява моето лично светоусещане. А честно казано грешките в право-писа ми изобщо не ме смущават, по същите причини, по които изобщо не ме смущават и грешките на хората в живеенето и тълкуването, както на техния, така и на моя живот като-цяло.
Така, че който иска да се учи на правопис- този сайт не е предназначен за това.
2. Просто толкова много неща написах, за толкова кратко време, че нито аз имам време да ги препрочитам с цел да цензурирам сама себе си, нито пък бих си позволила да отнема времето на друг да го прави вместо мен.
Така, че този сайт е без-консерванти както се казва.

3. Любопитно ми е след време, когато пре-прочитам написаното, сама да забележа и да си отбележа, че съм написала погрешно някоя дума и сама да си раз-тъл-ку-вам, тоест да раз-код-ирам причините, защо на някои места съм написала например думата Чесно-без "Т", а на други не.

Впрочем ето как го правя:

Например, там където съм я написала "грешно", лично аз смятам, че същевременно съм я написала и вярно, макар и напълно неволно- в бързината, следвайки мисълта си, а не правописането. /Сигурно и на други места съм я объркала, но в момента имам предвид есето "из автобиография на една (не)позната", в което навсякъде съм я сгрешила.

И защо мисля така, ами защото за мен самата, думата ЧЕСТНО, произлиза от думата ЧЕСТ. А думата "чест" лично аз я асоциирам с думите: Достойнство, Защита, Отбрана, Доблест...

Е, при тези обстоятелства /имам предвид конкретния контекст, в който съм я употребила "погрешно"/, ако човек е безкрайно развълнуван и напълно разкрит- открит- разголен, той би ли могъл да говори или да пише честНО? Да премисля, да обмисля и да изписва красиво и четливо буква по буква, дума по дума и ред по ред.??? Аз мисля, че не. Защото според мен, ако човек е толкова силно развълнуван и емоционално обладан - тоест напълно ИСКРЕН към себе си /тоест ЗДРАВ/, в този момент, той би могъл да мисли, говори и пише само и единствено ЧЕСНО.

Тоест там където има силна-възбуда /независимо дали е причинена от радост или от болка/- там няма място нито за чест, нито за достойнство, нито за защита, нито за отбрана, нито за доблест.

Там са само ИСТИНАТА и ЗДРАВЕТО- макар и със сгрешен право-пис.

А, въпросът: "Според кого?", изобщо несъществува.

Естествено, че съм права /макар и сама за себе си/. Ако не бях права- нямаше да съществува професия РЕДАКТОР- Нали? Според мен учените, писателите, художниците, учителите, музикантите, актьорите, професорите, докторите и прочее професионалисти и изобщо хората-човеците- грешат точно толкова колкото и аз? И не си правя илюзии. Всички вълнуващи хора са искрени и точно затова и грешат. Разбира се това правят и самите редактори /освен когато не са на работа- тоест когато не им се заплаща именно за да не грешат в една определена област: Правописа/. Но, въпросът е кой си признава? И още- този който го прави, кога по-точно го прави, преди да порасне или след като "Порас-Т-не"?

Е, това май вече е съвсем друга тема- Нали?

С уважение,

любител-есет

Включва: Съдържание и Обръщение

"Просто мисли" сборник есета- СЪДЪРЖАНИЕ:

- Радост или щастие? Това е менното. /Клик.....отваря само есето с това заглавие
- За грешката /Клик.....отваря само есето с това заглавие
- Майка ми! Светината!
- С мисъл за безсмислението или по-скоро на без-мисленето
- Поуката от безмълвните
- Нау-ката- Нау-жким
- Градината в двора
- Но, тогава защо се страхува?
- За умножението/ множенето
- Страх ме е
- Диамантът
- Приказка за Автора и Мъдростта
- Кое е първото- Родителя или Детето?
- Обич
- За тайната/ в множествено число...
- Лицата на тъгите или по- скоро там, където се раждат
- За "нещата"
- Слата на "самотата"
- За мислите
- За приликите и разликите между думите Риск и Експеримент
- Гатанка
- Една разходка с Татко
- "Аз"
- Красотата е./безполезна/
- Просто Игра
- Каква заслуга имам аз? Лотарията на моите гени.
- Приятелство. /Не приятел, а Приятелство/
- Хронология/ Гнездото
- Себеусещане
- Ето къде било
- Насладата да мислиш
- Аз, Ти и Ние-двамата-заедно
- Live Stile
- Онази книга, която ми даде /не/познатия
- Това го мога
- Относно: финансите и по- скоро разходната част от тях
- За съвършенството
- Човек ли си? Тогава, търси- мястото ти е там, където не полагаш усилия!
- За обобщението
- За товарът- онзи който аз причинявам на другите, но и за този който аз нося докато вървя сам сама- със или към себе си.
- За спонтанността
- Искам значи Немога.
- Достатъчно!!!
- Онова място
- За блуждаенето
- За Емпатията, като умение да съжитестваш
- Носталгията и нейната генеалогия
- За времето и безвремието
- Една година по- късно
- Хубаво ми е!
- Поредица любими
- Един единствен път
- Когато искам, нещо ново ли искам да се случи или искам нещо старо да престане да бъде?
- За лъжата
- За инерцията
- Диалог или Монолог- както щете
- А, а, а това ли било
- "Кога ще имате нужда да дойда у вас с приспиване?"
- 17-ти август
- Себеусещане